

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/184/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117230193
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5117230193.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Martiny Nemravovej, v právnej veci žalobcu: Ing. Janka Dobrocká, MBA, so sídlom T. 8, XXX XX R., správca konkurznej podstaty úpadcu: PROFIL RAKOVO, spol. s r.o., so sídlom 038 42 Rakovo 137, IČO: 31 617 883, zastúpeného zástupcom DEDÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 50 735 764, proti žalovanému: Stredoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151, zastúpenému zástupcom CONSULTA s.r.o., so sídlom Šafárikovo námestie 4, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 31 318 495, v konaní o zaplatenie 7.499.340,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 38Cb/209/2017-1088 zo dňa 12. mája 2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 38Cb/209/2017-1179 zo dňa 7. septembra 2021 v napadnutých výrokoch II., III., takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 38Cb/209/2017-1088 zo dňa 12. mája 2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 38Cb/209/2017-1179 zo dňa 7. septembra 2021 v napadnutých výrokoch
- II., ktorým vo zvyšnej časti sa žaloba o zaplatenie sumy 7.499.340,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 7.499.340,- Eur od 25.03.2019 do zaplatenia zamietla,
- III., ktorým sa žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením (ďalej len „rozsudok“) okresný súd podľa výroku I. konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 0,25% ročne zo sumy 7.499.340,- Eur od 25.03.2019 do zaplatenia zastavil. Samostatným výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu o zaplatenie sumy 7.499.340,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 7.499.340,- Eur od 25.03.2019 do zaplatenia zamietol a podľa výroku III. o trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd v odseku 1. poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia náhrady škody vo výške 7.499.340,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7.499.340,- Eur od 25.03.2019 do zaplatenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. T., v ktorých má zriadené sídlo spoločnosť. Na strechách budov zriadil fotovoltaické elektrárne s označením SO.01-SO.10. Investičné náklady na výstavbu FVE boli v celkovej výške 4.399.560,- Eur. Žalobca ako výrobca elektriny uzatvoril so žalovaným ako prevádzkovateľom dňa 12.04.2011 Zmluvy o pripojení zariadenia odberateľa, výrobcu elektriny do VN distribučnej sústavy ku každej jednotlivej FVE, predmetom ktorých bolo pripojenie

uvedených FVE žalobcu do distribučnej siete žalovaného. Žalobca opätovne uzatvoril so žalovaným Zmluvy o pripojení zariadenia odberateľa, výrobcu elektriny do VN distribučnej sústavy ku každej jednotlivej FVE dňa 14.12.2012. Žalobca mal záujem uzatvoriť so žalovaným zmluvy o odbere elektrickej energie vyrobenej v zariadeniach FVE žalobcu. Jednou z náležitostí k uzatvoreniu zmlúv o odbere elektrickej energie bola aj cena za vyprodukovanú elektrickú energiu. Žalobca preto podľa zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach požiadal Úrad pre reguláciu sieťových odvetví o schválenie pevnej ceny elektriny vyrobenej zo slnečnej energie v zariadeniach žalobcu. Žalobca realizoval výstavbu FVE tak, aby stavba bola ukončená a skolaudovaná do 30.06.2011. Z tohto dôvodu sa dňa 29.06.2011 dostavili do sídla spoločnosti žalobcu zamestnanci žalovaného za účelom vykonania kontroly pripojenia externého zariadenia na sústavu žalovaného, tzv. funkčnej skúšky FVE. Výsledkom a platným dokladom o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky podľa žalobcu je doklad - kontrola pripojenia externého zariadenia na sústavu SSE-D, a.s. samostatne pre jednotlivú FVE s uvedením nehnuteľností, na ktorej sa FVE nachádza. Na záver dokladu v bode č. 8 sa nachádza priestor na podpis riaditeľa sekcie AM žalovaného s dodatkom, že bez tohto podpisu je protokol neplatný. Odborne spôsobilí zamestnanci žalovaného vykonali funkčné skúšky všetkých FVE riadne, pričom konštatovali, že všetky žalobcove zariadenia FVE sú plne funkčné a spôsobilé na pripojenie do sústavy žalovaného, čo potvrdili svojimi vlastnoručnými podpismi. Podľa bodu č. 8 dokladu o funkčnej skúške mal podpisom potvrdiť zamestnanec žalovaného - riaditeľ sekcie AM - V. V.. Tento sa funkčných skúšok dňa 29.06.2011 v sídle spoločnosti žalobcu fyzicky nezúčastnil, nekontroloval priebeh funkčných skúšok FVE. Na doklade o funkčných skúškach sa však nachádza ustanovenie o neplatnosti protokolu, ak nebol podpísaný riaditeľom sekcie AM - V. V.. Tento doklad o vykonaných funkčných skúškach bol jedným z najdôležitejších dokumentov, ktoré bolo potrebné doložiť do konania o schválenie pevnej ceny elektriny vyrobenej zo slnečnej energie v zariadeniach FVE žalobcu. Podľa žalobcu funkčné skúšky boli riadne vykonané dňa 29.06.2011, pričom riaditeľ sekcie AM žalovaného - V. V. bezdôvodne odmietol podpísať doklad o funkčnej skúške. Takéto konanie žalovaného malo za následok to, že žalobca nebol schopný doložiť do cenového konania na ÚRSO všetky požadované doklady. Z tohto dôvodu ÚRSO zastavil všetky cenové konania týkajúce sa stanovenia pevnej ceny elektriny vyrobenej zo slnečnej energie v zariadeniach žalobcu z dôvodu, že žalobca neodstránil nedostatky návrhu ceny elektriny - doklady o vykonaní funkčnej skúšky. Proti rozhodnutiam ÚRSO o zastavení všetkých cenových konaní podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Regulačná rada ÚRSO ako odvolací orgán svojimi rozhodnutiami zo dňa 05.04.2016 potvrdila všetky rozhodnutia o zastavení cenových konaní zo dňa 19.10.2015. Zastavenie cenových konaní malo za následok to, že žalobca nemohol naplniť podmienky zmluvy o odbere elektrickej energie a za stanovenú cenu odvádzať elektrickú energiu žalovanému. Žalobca v žalobe poukázal na ust. § 2 ods. 3 písm. e) zákona č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby, § 5 ods. 14 predmetného zákona v spojení s Nálezom Ústavný súd SR sp. zn. I. ÚS 373/2015 zo dňa 25.11.2015 s tým, že v dokladoch o vykonaní funkčných skúšok sú zaznamenané jednotlivé technické úkony funkčných skúšok, vykonané zamestnancami žalovaného, a preto podľa žalobcu tieto údaje boli podstatné pre pripojenie FVE na sústavu žalovaného a nie administratívna kontrola dokladov riaditeľom sekcie AM - žalovaného. Žalobca mal za to, že podpis riaditeľa sekcie AM žalovaného nebol predpokladom úspešnosti vykonania funkčnej skúšky zariadenia na výrobu elektriny, ale týmto predpokladom bolo splnenie technických podmienok na pripojenie zariadenia do distribučnej sústavy elektrickej energie. Žalobca poukázal na to, že protokol o funkčnej skúške sa vydáva až po úspešnom vykonaní funkčnej skúšky a je dokladom pre prevádzkovateľa zariadenia na výrobu elektrickej energie o úspešnom zapojení do distribučnej sústavy. Podmienky a spôsob vykonania funkčnej skúšky žalovaný nestanovil výslovne vo svojom prevádzkovom poriadku, a preto, ak všetky žalobcove FVE prešli úspešne funkčnou skúškou, žalovaný bol povinný vydať žalobcovi doklady o kontrole pripojenia externého zariadenia na sústavu k jednotlivým FVE žalobcu. Uvedené žalovaný nevykonával, čo malo za následok zastavenie cenového konania na ÚRSO. Žalobca poukázal na to, že v záujme čerpania finančných prostriedkov z európskych fondov uzavrel s Ministerstvom hospodárstva SR zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, ktorej predmetom bolo poskytnutie tohto príspevku na realizáciu aktivít projektu - zariadenie na využitie slnečnej energie vo výške 2.199.780,- Eur. To, že žalovaný podľa ustanovení zákona č. 309/2009 Z.z. nevydal žalobcovi doklady o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky FVE malo za následok, že žalobca nedokázal splniť všetky povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku. Z tohto dôvodu Ministerstvo hospodárstva SR zamedzilo žalobcovi čerpanie nenávratného finančného príspevku a odstúpilo od zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku. Žalobca mal za to, že konaním žalovaného vznikla žalobcovi škoda, pretože nedosahoval z titulu odberu

elektrickej energie z FVE žiadny výnos, nemohol čerpať nenávratný finančný príspevok od Ministerstva hospodárstva SR, ako aj škoda za vynaložené náklady na výstavbu FVE.

3. Žalobca pri uplatnení škody túto vyčíslaval nasledovne:

a/ ročná finančná strata žalobcu za dodávku elektrickej energie do sústavy žalovaného predstavovala čiastku 150.000,- Eur, čo zodpovedá pri dodávaní elektrickej energie v období od júla 2011 do júna 2017 sume 900.000,- Eur ako ušlý zisk, ktorý by žalobca dosiahol,

b/ nenávratný finančný príspevok od Ministerstva hospodárstva SR vo výške 2.199.780,- Eur, ktorý nebol vyplatený žalobcovi,

c/ investičné náklady na výstavbu FVE vo výške 4.399.560,- Eur.

Celková výška škody, ktorá žalobcovi vrátane ušlého zisku vznikla, predstavuje sumu 7.499.340,- Eur. Podľa žalobcu táto škoda bola spôsobená protiprávnym konaním žalovaného tým, že žalovaný nevydal žalobcovi ako výrobcovi elektriny doklady o úspešnom vykonaní funkčných skúšok jednotlivých FVE, čím porušil ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z.. Žalobca uviedol, že okrem náhrady škody má nárok aj na náhradu príslušných úrokov z omeškania.

4. V ďalšej časti odôvodnenia rozsudku okresný súd poukázal na vyjadrenie žalovaného, následné podania žalobcu, žalovaného, ktoré sa v podrobnosti nachádzajú v odseku 2. až odseku 7..

5. Okresný súd poukázal na pojednávania konané dňa 14.11.2019, 02.07.2020 a dňa 12.05.2021, na ktorom vec prejednal a rozhodol, na ktorom pojednávaní bol vypočutý aj znalec J.. J. D., ktorý v rámci konania na ÚRSO vypracoval Znalecký posudok číslo: 74/2012.

6. Okresný súd po vykonanom dokazovaní, aplikácii Čl. 8, § 150, § 151, § 191 ods. 1, 2 CSP, v spojení s ust. § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, rozhodných ustanovení zákona č. 309/2009 Z.z. v spojení s ust. § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike dospel k záveru, že po čiastočnom zastavení konania podľa výroku I. za aplikácie ust. § 144, § 145 CSP nebola žaloba žalobcu dôvodná.

7. Okresný súd poukázal na žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody, ktorý skutkovo odôvodnil tým, že protiprávnym konaním žalovaného, a to tým, že žalovaný nevydal žalobcovi doklad - protokol o úspešnom vykonaní funkčných skúšok jednotlivých fotovoltaických elektrární žalobcu, porušil ust. § 5 ods. 14 (v súčasnosti § 5 ods. 7) zákona č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby, a tým zmaril vydanie cenového rozhodnutia od ÚRSO, zmaril vykonávanie podnikateľskej činnosti žalobcu v oblasti dodávky elektriny do distribučnej siete žalovaného a boli zmarené žalobcom vynaložené finančné investície na stavbu fotovoltaickej elektrárne, čím žalovaný spôsobil žalobcovi škodu. Žalobcom uplatnená náhrada škody vo výške 7.499.340,- Eur pozostávala:

a) ušlý zisk vo výške 900.000,- Eur, ktorý by žalobca dosiahol v období od 7/2011 do 6/2017,

b) nenávratný finančný príspevok od Ministerstva hospodárstva SR vo výške 2.199.780,- Eur,

c) investičné náklady na výstavbu FVE vo výške 4.399.560,- Eur.

8. Okresný súd poukázal na právnu úpravu zodpovednosti za škodu v Obchodnom zákonníku ako aj v Občianskom zákonníku. V Obchodnom zákonníku je upravená zodpovednosť za škodu len za porušenie povinnosti zo záväzku. Záväzková zodpovednosť za škodu je rozšírená aj na porušenie inej právnej povinnosti, ako povinnosti zo záväzku, a to na škodu spôsobenú porušením povinností stanovených Obchodným zákonníkom s poukazom na ust. § 757 Obchodného zákonníka. Ide o prípady povinností vyplývajúcich z ustanovení o nekalej súťaži, o ochrane mena, o obchodnom tajomstve, o obchodných spoločnostiach a družstvách, o zákaze konkurencie ako aj zo zákona o hospodárskej súťaži. Ak povinný poruší povinnosť stanovenú iným právnym predpisom, zodpovedá za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ak iný právny predpis neustanovuje inak. Aplikácia všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy vtedy, ak subjekt obchodno-záväzkového vzťahu poruší povinnosť stanovenú v inom právnom predpise ako v Obchodnom zákonníku a z tohto osobitného právneho predpisu nevyplýva niečo iné. Podľa okresného súdu žalobca sa domáhal voči žalovanému náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená tým, že žalovaný porušil povinnosť uvedenú v ust. § 5 ods. 14 (v súčasnosti § 5 ods. 7 zákona) č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby (ďalej len „zákon č. 309/2009 Z.z.“). Išlo o porušenie povinností ustanovených inými právnymi predpismi než Obchodným zákonníkom a súčasne

sa nejednalo o porušenie povinnosti zo záväzku z obchodno-záväzkového vzťahu, ani o porušenie povinností vyplývajúcich z Obchodného zákonníka. Okresný súd preto posudzoval nárok žalobcu na náhradu škody všeobecným režimom náhrady škody obsiahnutej v Občianskom zákonníku, pretože osobitný právny predpis, a to zákon č. 309/2009 Z.z. neustanovoval inak. Okresný súd v spore žalobcu proti žalovanému posudzoval, či žalovaný porušil povinnosti vyplývajúce z ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. (v súčasnosti § 5 ods. 7), t.j. či zariadenie žalobcu spĺňalo technické podmienky na pripojenie do sústavy a či teda funkčná skúška bola úspešne vykonaná alebo nie a či žalovaný bol povinný vydať žalobcovi doklad o úspešnom vykonaní skúšky.

9. Ustanovenie § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. je ustanovením zmocňovacím, ktoré určuje, že spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky budú podrobne upravené v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy (teda žalovaného). Nebolo sporné, že žalovaný ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy podmienky a spôsob vykonania funkčnej skúšky v rozhodujúcom období v roku 2011 nestanovil explicitne vo svojom prevádzkovom poriadku, čo by bolo v záujme právnej istoty neurčitého počtu prevádzkovateľov zariadení na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov pre účely ich jednotnej aplikácie vo všetkých obdobných prípadoch, na čo poukázal aj Ústavný súd SR v Náleze ÚS SR sp. zn. I. ÚS 373/2015. Žalovaný nevydal prevádzkový poriadok, čím si nespĺnil povinnosť danú mu zákonom, ktorý by upravoval spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky, a preto bolo potrebné v spore vychádzať zo samotného znenia zákonného ustanovenia, t.j. ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, prevádzkovateľ distribučnej sústavy vydá výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania. Protokol o funkčnej skúške nie je predpokladom úspešného vykonania funkčnej skúšky zariadenia na výrobu elektrickej energie, týmto predpokladom je iba splnenie technických podmienok na pripojenie zariadenia do distribučnej sústavy elektrickej energie, pretože vydanie tohto protokolu nastáva až „ex post“, t.j. do 10 dní po úspešnom vykonaní funkčnej skúšky. Okresný súd uviedol, že od žalobcu bolo namieste podľa zákonnej úpravy požadovať iba splnenie zákonom uvedených požiadaviek na úspešné vykonanie funkčnej skúšky. Okresný súd mal za to, že určujúce bolo posúdenie, či zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy. Okresný súd poukázal na to, že pri absencii prevádzkového poriadku bolo potrebné vychádzať zo znenia ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. v spojení s § 2 ods. 3 písm. c) tohto zákona a § 2 písm. b) ods. 2 zákona č. 656/2004 Z.z. pri vymedzení, čo je zariadenie, pričom musí ísť o zariadenie, ktoré spĺňa technické podmienky, je funkčné, aby mohlo vyrábať elektrickú energiu.

10. Okresný súd primárne považoval za potrebné sa vyjadriť k Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 373/2015 zo dňa 25.11.2015, sp. zn. II. ÚS 275/2015 zo dňa 16.12.2015. K Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 373/2015 zo dňa 25.11.2015, na ktorý poukazoval žalobca a v ktorom ÚS SR vyslovil názor, že z ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. vyplýva, že funkčná skúška je úspešne vykonaná, ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do distribučnej siete a o tom vydá prevádzkovateľ distribučnej sústavy výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, a teda z uvedeného vyplýva, že podpis riaditeľa sekcie AM žalovaného nie je predpokladom úspešnosti vykonania funkčnej skúšky zariadenia na výrobu elektriny, ale týmto predpokladom je len splnenie technických podmienok na pripojenie zariadenia do distribučnej sústavy elektrickej energie, okresný súd uviedol, že tento nález neriešil jednoznačne totožnú situáciu, ak v tomto prípade vydanie samotného protokolu nebolo sporné, sporný bol samotný dátum ukončenia a vykonania funkčnej skúšky, teda kedy skúška bola úspešne vykonaná - že zariadenie na výrobu elektrickej energie bolo fakticky pripojené do distribučnej sústavy už od 28.06.2012, kedy podľa riadku 12 protokolu o funkčnej skúške bola úspešne vykonaná jeho funkčná skúška, t.j. už od tejto doby bolo toto zariadenie aj fakticky používané a dodávalo elektrickú energiu do distribučnej sústavy a nie až od 10.07.2012, kedy bol protokol o funkčnej skúške podpísaný riaditeľom sekcie AM. Riešila sa tu relevantnosť podpisu v záverečnom bode protokolu, pretože od posúdenia dátumu - uvedenia zariadenia do prevádzky záviselo potom určenie pevnej ceny elektriny. Oproti tomuto v danej sporovej veci však žalobcovi nebol vydaný zo strany žalovaného žiadny protokol o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky. Žalobca navyše svoj nárok na náhradu škody odvodzoval výslovne od toho, že žalovaný porušil ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. tým, že žalobcovi nevydal doklad - protokol o úspešnom vykonaní funkčných skúšok, pričom žalobca mal za to, že funkčná skúška bola úspešne vykonaná dňa 29.06.2011.

11. K Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 275/2015 zo dňa 16.12.2015 okresný súd uviedol, že ÚS SR okrem iného konštatoval, že „...v rozpore s ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z.

prevádzkovateľ v čase vykonania funkčnej skúšky nemal vo svojom prevádzkovom poriadku zakotvený spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky. Prevádzkovateľ je obchodnou spoločnosťou zapísanou v obchodnom registri, a je preto v zásade subjektom súkromného práva. Jeho prevádzkový poriadok by v podstate bolo možné považovať za vnútorný (interný) firemný predpis. Takáto charakteristika právnej povahy prevádzkového poriadku prevádzkovateľa regionálnej distribučnej siete by však nebola úplná, pretože z dôvodu verejného záujmu (daného významom a váhou fungovania distribučnej siete) podlieha prevádzkový poriadok prevádzkovateľa regionálnej distribučnej siete schváleniu úradu v rámci správneho konania. Znamená to vo svojich dôsledkoch, že postup a rozhodovanie prevádzkovateľa regionálnej distribučnej siete pri vykonávaní funkčnej skúšky zariadenia výrobcu elektriny a pri prijímaní záverov z nej sa javí určitý verejno-právny charakter. Na základe dosiaľ uvedeného možno usúdiť, že verejno-právna povaha funkčnej skúšky je daná zakotvením jej podmienok a spôsobu jej vykonania v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa regionálnej distribučnej siete, ktorý podlieha schváleniu úradu v správnom konaní. Bez splnenia príkazu vyplývajúceho z ustanovenia § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z.z. možno funkčnú skúšku, ktorú vykonal pre sťažovateľku prevádzkovateľ, považovať iba za súkromno-právnu činnosť. Z dosiaľ uvedeného by na prvý pohľad mohol vyplývať záver zhodný so záverom senátu „4S“ najvyššieho súdu, podľa ktorého bez podrobnej úpravy podmienok funkčnej skúšky s ustálením rozhodujúcich pojmov v prevádzkovom poriadku (a bez jeho schválenia úradom) je vyhodnotenie určenia časového momentu uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky predčasné. Takýto záver by však nebolo možné považovať za ústavne konformný, pretože by znamenal vlastne nemožnosť vykonania funkčnej skúšky dovedy, kým spôsob a podmienky jej vykonania nebudú zakotvené v prevádzkovom poriadku schválenom úradom. Za daného stavu bolo povinnosťou úradu v rámci správneho konania posúdiť rozhodujúcu otázku z verejno-právneho pohľadu, a to vrátane preskúmania postupu prevádzkovateľa v súvislosti so spôsobom a podmienkami vykonania funkčnej skúšky. To znamená, že úrad by mal popri obvyklom skúmaní v danom type konania skúmať navyše aj správnosť a opodstatnenosť spôsobu a podmienok vykonania funkčnej skúšky, teda to, čo by inak skúmal pri schvaľovaní prevádzkového poriadku obsahujúceho požiadavky vyplývajúce z ustanovenia § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z.z.“ Podľa okresného súdu z uvedeného vyplýva, že verejnoprávna povaha funkčnej skúšky je daná zakotvením jej podmienok a spôsobu jej vykonania v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa regionálnej distribučnej siete, ktorý podlieha schváleniu úradu v správnom konaní.

12. V odseku 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd zvýraznil znenie ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. (platného a účinného v rozhodnom období), podľa ktorého funkčná skúška je úspešná: ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, prevádzkovateľ distribučnej sústavy vydá výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania. V zmysle ust. § 2 ods. 3 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z. sa na účely tohto zákona všeobecne rozumie zariadením výrobcu elektriny jedno zariadenie alebo skupina zariadení, ktoré sú v spoločnom mieste pripojené priamo alebo cez transformátor na priame vedenie do distribučnej sústavy alebo do prenosovej sústavy a slúžia na výrobu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie alebo na výrobu elektriny kombinovanou výrobou.

13. Z obsahu spisového materiálu okresnému súdu vyplynulo, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností v k.ú. T. (LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX). Na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcu - na strechách budov mal žalobca zriadiť fotovoltaické elektrárne (FVE) s označením SO.01 až SO.10. Podľa zápisov o odovzdaní a prevzatí budovy alebo stavby (č.l. 13-42) zo dňa 29.06.2011 mal dodávateľ Altener, s.r.o. dodať a odovzdať žalobcovi spolu 4444 ks fotovoltaických panelov, a teda takýto počet panelov mal byť nainštalovaný na všetkých zariadeniach žalobcu, a to: 543 ks fotovoltaická elektráreň AB budova - SO.01, 58 ks fotovoltaická elektráreň Kuchyňa - SO.02, 555 ks fotovoltaická elektráreň Výrobná hala - SO.03, 528 ks fotovoltaická elektráreň Garáže č. 1 - SO.04, 528 ks fotovoltaická elektráreň Garáže č. 2 - SO.05, 462 ks fotovoltaická elektráreň Garáže č. 3 - SO.06, 540 ks fotovoltaická elektráreň Sklad č. 4 - SO.07, 555 ks fotovoltaická elektráreň Sklad č. 7 - SO.08, 555 ks fotovoltaická elektráreň Sklad č. 8 - SO.09 a 120 ks fotovoltaická elektráreň Umývací rampa - SO.10.

14. Na doklade - kontrola pripojenia externého zariadenia na sústavu žalovaného (na všetkých dokladoch v počte 10 na č.l. 296-305 spisu) je uvedené: 1. Údaje o odberateľovi, 2. Údaje o pripojení, 3. Údaje o trafostanici a transformátore, 4. Kontrola vykonaná pracovníkom SSE, a.s. - servisné stredisko: dňa 29.06.2011, meno J.. Q. V., podpis, 5. Kontrola nastavenia ochrán vykonaná pracovníkom SSE, a.s. - stredisko ochrán : dňa 29.06.2011, meno J.. A., podpis, 6. Kontrola prenosu dát na SSE-D - nevyplnená,

7. Kontrolu pripojenie a povolenie pripojiť zariadenie na sústavu SSE-D, a.s. vykonal projektový manažér, meno : J. V. V., dátum 29.06.2011, podpis, 8. Schválil za SSE-D : uvedené meno a priezvisko : V. V., riaditeľ sekcie AM, dátum 29.06.2011 - odsúhlasené len prívodné vedenie, panely nie sú namontované. V závere dokladu je uvedené - bez tohto podpisu je protokol neplatný, tento protokol je spolu so zápisnicou o prevzatí stavby dokladom o úspešnom vykonaní funkčných skúšok podľa zákona o podpore obnoviteľných zdrojov energie č. 309/2009 Z.z..

15. Okresný súd poukázal na tvrdenia žalobcu, podľa ktorých mal za to, že funkčná skúška bola úspešne vykonaná, pričom vychádzal z dokladu, resp. z dokladov v počte 10x - protokolu o vykonaní funkčnej skúšky, kde sú podpisy jednotlivých zamestnancov, ktorí vykonali funkčné skúšky všetkých FVE, potvrdili, že zariadenia žalobcu sú spôsobilé na pripojenie do sústavy žalovaného. To, že riaditeľ sekcie AM žalovaného sa osobne nezúčastnil skúšok, protokol podpísal dodatočne, kde bolo dopísané - odskúšané len prívodné vedenie, panely nie sú namontované, ale zamestnanci žalovaného boli prítomní na skúške dňa 29.06.2011, podpísali protokol, osobne vykonali kontrolu pripojenia a podpísali protokol bez výhrad, žalobca mal za to, že uvedené má preukazovať to, že funkčná skúška bola úspešne vykonaná. Žalobca úspešné vykonanie funkčnej skúšky oprel o doklad, resp. doklady zo dňa 29.06.2011. Okresný súd však vyslovil záver, že samotný uvedený doklad nepreukazuje úspešné vykonanie funkčných skúšok, pretože, ako uvádzal aj žalobca, podmienkou vykonania úspešnej skúšky je, aby zariadenie výrobcu spĺňalo technické podmienky na pripojenie do sústavy.

16. Okresný súd v odseku 37. odôvodnenia svojho rozsudku poukázal na vyjadrenia žalovaného, ktorý zdôraznil, že v danom spore nejde o podpis p. V. alebo iného zamestnanca žalovaného, ale o to, či zariadenie žalobcu bolo schopné nejakú elektrickú energiu vyrábať a viesť do distribučnej siete, či teda dňa 29.06.2011 boli na strechách objektov umiestnené fotovoltaické panely v deklarovanom rozsahu 4444 kusov, či zariadenie žalobcu bolo funkčne spôsobilé, pričom panely musia byť aj pripojené, otestované, teda, či sa tá energia vyrobí a ako prúdi do sústavy, pretože fungovanie fotovoltaickej elektrárne spočíva práve vo fotovoltaických paneloch. Funkčná skúška sa vykonáva v zariadeniach na výrobu elektriny. Ak na objektoch neboli nainštalované fotovoltaické panely, chýbal samotný zdroj, z ktorého sa elektrina má vyrábať, čiže potom sa nejedná o zariadenie výrobcu v zmysle zákona o energetike. Ak zariadenie výrobcu neexistovalo, panely neboli nainštalované, funkčná skúška zariadenia na výrobu elektriny ani nemohla byť úspešne vykonaná.

17. Okresný súd k dokladom na č.l. 296 - 305 spisu uviedol, že ide o tlačivo (formulár), ktorý obsahuje podpisy zamestnancov žalovaného, avšak z týchto dokladov nevyplýva jednoznačný záver v zmysle ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z., že zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, teda, že funkčná skúška bola úspešne vykonaná. To, že jednotlivé kontroly (tri kontroly), a to kontrola vykonaná pracovníkom SSE, a.s. - servisné stredisko, kontrola nastavenia ochrán vykonaná pracovníkom SSE, a.s. - stredisko ochrán, kontrola pripojenia a povolenie pripojiť sa na sústavu SSE - D, a.s., čo vykonal projektový manažér, vykonali zamestnanci žalovaného, pripojili svoje podpisy, uvedené ešte automaticky neznamenalo, že skúška bola úspešne vykonaná, že zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky. Pre úspešné vykonanie funkčnej skúšky bol potrebný kumulatívny vyhovujúci výsledok, čiastkové kontroly uvedené v jednotlivých bodoch protokolu, a to kontrola bod bodom 4, 5 a 7 samo o sebe nemohli naplniť znenie ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z.. Žalovaný sa na pojednávaní pred okresným súdom dňa 02.07.2020 vyjadril, že čiastkové skúšky - jednotlivé kontroly sa dajú vykonať aj bez kompletného zdroja, pričom protokol o funkčnej skúške je možné vydať len k celému zariadeniu, skúška sa dá vykonať len pri kompletnom zariadení. Podľa žalovaného je potrebné vychádzať z ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z., t.j. ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky, tak uvedené možno vyvodit' len k zariadeniu ako celku, nie jeho jednotlivé časti. Okresný súd mal za to, že podpisy troch zamestnancov nepreukazujú tvrdenie žalobcu, že na zariadeniach žalobcu boli nainštalované všetky fotovoltaické panely. Úspešné vykonanie funkčnej skúšky sa neviaže na podpis riaditeľa sekcie AM v protokole, ale na to, či zariadenie spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, či je funkčne spôsobilé vyrábať elektrickú energiu, pričom hlavným komponentom sú fotovoltaické panely, ktoré slúžia ako zdroj na výrobu energie, bez týchto panelov nebolo možné vyrábať elektrickú energiu a dodávať ju do sústavy. Funkčná skúška v podstate predstavuje súhrn opatrení prevádzkovateľa distribučnej sústavy, ktorými preskúmava, či zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, a to zariadenie ako celok.

18. K bodu 7 protokolu, ktorý predstavoval kontrolu pripojenia a povolenie pripojiť na sústavu SSE-D, a.s., čo vykonal projektový manažér, okresný súd uviedol, že uvedené neznamená automaticky úspešné vykonanie funkčných skúšok v zmysle splnenia technických podmienok podľa § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z.. Súd prvej inštancie uviedol, že kontroly vykonané podľa jednotlivých bodov protokolu sú len čiastkové a samé o sebe negarantujú trvalú prevádzku výrobného zariadenia v súčinnosti s distribučnou sústavou. Pre komplexnú kontrolu splnenia technických podmienok, pre úspešné vykonanie funkčnej skúšky bolo potrebné vykonať nielen všetky kontroly vyjadrené v protokole, ale bolo nutné vykonať aj celkovú analýzu zariadenia výrobcu ako celku, teda či spĺňa ako celok technické podmienky na pripojenie do sústavy, pričom tieto technické podmienky má spĺňať zariadenie výrobcu elektriny a čo sa rozumie pod zariadením výrobcu elektriny, je potrebné posudzovať podľa ust. § 2 ods. 3 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z. v spojení s ust. § 2 písm. b) ods. 2 zákona č. 656/2004 Z.z..

19. Okresný súd k poukazu žalobcu na Nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 373/2015 uviedol, že v danom spore nebolo rozhodujúce a smerodajné to, či protokol bol/nebol podpísaný riaditeľom sekcie AM, ale to, či zariadenie výrobcu spĺňalo technické podmienky na pripojenie do sústavy, či skúška bola/nebola úspešne vykonaná, a teda či žalovaný porušil/neporušil povinnosť vyplývajúcu z ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. (čo sa týka vydania dokladu žalobcovi - protokolu o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky).

20. Okresný súd poukázal na to, že žalobca sa domáhal voči žalovanému náhrady škody z dôvodu, že žalovaný nevydal žalobcovi doklad - protokol o úspešnom vykonaní funkčných skúšok jednotlivých fotovoltaických elektrární žalobcu, čím mal žalovaný porušiť ust. § 5 ods. 14 (v súčasnosti § 5 ods. 7) zákona č. 309/2009 Z.z., pretože podľa žalobcu skúška bola úspešne vykonaná. Žalobca svoj nárok oprel výlučne o výsledok funkčných skúšok zo dňa 29.06.2011. Mal za to, že skúšky prebehli úspešne a žalovaný bezdôvodne nevydal žalobcovi protokol o vykonaní funkčnej skúšky, ktorý mal byť určený pre ÚRSO a ÚRSO nevydal žalobcovi cenové rozhodnutie a žalobcovi tak vznikla škoda.

21. V ďalšej časti odôvodnenia svojho rozsudku okresný súd poukázal na obranu žalovaného, ktorý uviedol, že žalobcovi preto nevydal protokol o funkčnej skúške, pretože funkčné skúšky k výrobným zariadeniam žalobcu neboli úspešne vykonané, na fotovoltaických zariadeniach žalobcu neboli nainštalované samotné fotovoltaické panely a bez nainštalovania nie je možné vykonať funkčnú skúšku, preto v dokladoch - protokole bodu 8 bolo uvedené - odskúšané len prírodné vedenie, panely nie sú namontované. Žalovaný uviedol, že vykonané funkčné skúšky sa týkali výlučne len prírodného vedenia, nie celého zariadenia, pretože panely neboli nainštalované. Bez nainštalovaných panelov nie je možné vykonať funkčnú skúšku, pretože absentuje samotné zariadenie slúžiace na výrobu elektriny, bez ktorého nebolo možné zariadenie prevádzkovať.

22. K tejto obrane žalovaného okresný súd uviedol, že ak absentuje samotné zariadenie na premenu rôznych zdrojov energie, teda fotovoltaické panely nie sú nainštalované, nemôže sa jednať o zariadenie na výrobu elektriny, a preto nemohla byť ani úspešne vykonaná funkčná skúška, lebo nejde o zariadenie, ktoré slúži na premenu rôznych zdrojov energie na elektrinu, zariadenie bez panelov nemôže slúžiť na výrobu elektriny, funkčnosť takéhoto zariadenia nie je daná, absentuje a následne ani nebolo možné hovoriť o úspešnom vykonaní skúšok. Bez kompletne vybudovaného zariadenia na výrobu elektriny nie je možné vykonať funkčnú skúšku. Okresný súd ďalej zvýraznil, že funkčná skúška sa týka výrobného zariadenia ako celku, zákon nehovorí o tom, že postačuje, aby boli podpísané jednotlivé kontroly, pretože zákon hovorí o technických podmienkach zariadenia výrobcu. Súd prvej inštancie uviedol, že s týmto súviselo aj zistenie, vyhodnotenie, či na strechách objektov žalobcu boli umiestnené fotovoltaické panely v deklarovanom rozsahu 4444 ks, resp. tam boli umiestnené v menšom rozsahu. Z podstaty a princípu fungovania fotovoltaických panelov bolo možné konštatovať, že zariadenie výrobcu, aby slúžilo na výrobu elektrickej energie, a to premenu slnečnej energie na elektrickú energiu, tak bol potrebný samotný zdroj tejto premeny, a to fotovoltaické panely, ktoré musia byť nainštalované v potrebnom množstve, rozsahu, aby dokázali vyrábať elektrickú energiu. Bolo potrebné posúdiť, či zariadenie spĺňa technické podmienky, lebo skúška sa vykonáva na zariadeniach výrobcu. Podľa okresného súdu, ak chýba samotný zdroj - fotovoltaické panely, z ktorého sa elektrina má vyrábať, nemôže sa jednať o zariadenie na výrobu elektriny tak, ako to vyžaduje ust. § 2 písm. b) ods. 2 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, platného v rozhodnom období a ust. § 2 ods. 3 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z.. Okresný súd v závere odseku 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že ak zariadenie v danom čase, t.j. v čase vykonávania skúšok nebolo funkčné, keď na zariadeniach žalobcu neboli nainštalované

fotovoltaické panely, resp. boli nainštalované, ale iba v nepatrnom množstve, funkčná skúška zariadenia na výrobu elektriny ani nemohla úspešne prebehnúť a ak skúška nebola úspešne vykonaná, nemohlo následne dôjsť zo strany žalovaného ako prevádzkovateľa distribučnej sústavy k vydaniu protokolu o funkčnej skúške výrobcovi elektriny.

23. Prijaté konštatovanie okresného súdu, že fotovoltaické panely neboli nainštalované (resp. iba v nepatrnom množstve), preukázala fotodokumentácia vyhotovená zamestnancom žalovaného, nachádzajúca sa na č.l. 306 - 311 spisu 6ks, č.l. 748 - 784 spisu 37ks a č.l. 960 - 978 spisu vyhotovené dňa 01.07.2011 v čase od 9,09 hod. do 9,32 hod.. K fotodokumentácii pred okresným súdom bol vypočutý svedok - zamestnanec žalovaného J.. V. V. (v pozícii riaditeľ sekcie projektový manažment), ktorý osobne vyhotovil fotografie dňa 01.07.2011 v dopoludňajších hodinách. Žalobca použil obranu, že žalovaný nepreukázal, že dňa 29.06.2011 neboli nainštalované všetky fotovoltaické panely, resp. neboli nainštalované v potrebnom počte, že neexistovala podmienka, že musia byť nainštalované všetky panely. K namontovaniu 4000 ks fotovoltaických panelov ku dňu 28.06.2011 žalobca dokladal Čestné vyhlásenie zamestnanca žalobcu - V. K. (č.l. 871 spisu). Okresný súd uviedol, že toto čestné prehlásenie bolo predložené zo strany žalobcu až spolu s vyjadrením žalobcu zo dňa 24.02.2020. Okresný súd čestné prehlásenie nehodnotil ako dôveryhodné a naň neprihliadal, pretože z fotodokumentácie vyhotovenej žalovaným, z výsluchu svedka J.. V., zo znaleckého posudku, z rozhodnutia ÚRSO, Regulačnej rady vyplynulo, že na strechách budov žalobcu bola nainštalovaná iba nepatrná časť, na niektorých budovách žiadne panely a na niektorých budovách iba nepatrná časť. K fotodokumentácii zabezpečenej žalovaným okresný súd vypočul v pozícii svedka - konateľa úpadcu - M. H.. Pokiaľ žalobca tvrdil, že zriadil fotovoltaické panely na strechách svojich budov, čo má preukazovať zmluva o dielo so spoločnosťou Altener, s.r.o., zápisy o odovzdaní a prevzatí budovy zo dňa 29.06.2011, fotografie predložené žalobcom, tak okresný súd mal za to, že tieto fotografie tvrdenia žalobcu nepreukázali, z týchto fotografií podľa č.l. 383-386 spisu nebolo preukázané, že ide o nehnuteľnosti, stavby vo vlastníctve žalobcu, na ktorých by mali byť nainštalované všetky fotovoltaické panely v počte 4444 ks na všetkých 10 zariadeniach žalobcu ku dňu skúšok, t.j. k 29.06.2011. Žalobca nenavrhol žiadny relevantný dôkaz, vierohodnosť fotografií nepreukázal, pričom tieto boli v priebehu konania vyvrátené viacerými dôkazmi. Podľa okresného súdu zmluva o dielo, zápisy o odovzdaní a prevzatí budovy, nepreukázali to, že na zariadeniach žalobcu boli skutočne v ten deň nainštalované všetky fotovoltaické panely. K fotografiám predloženým žalovaným okresný súd uviedol, že bol vykonaný dôkaz výsluchu svedka J.. V., ktorý vyhotovil fotodokumentáciu dňa 01.07.2011 v dopoludňajších hodinách a uviedol, že na niektorých strechách neboli žiadne panely a na niektorých iba niekoľko v počte 18 kusov. Okresný súd uviedol, že medzi konaním funkčnej skúšky dňa 29.06.2011 a vyhotovením fotografií dňa 01.07.2011 bol jeden deň, za ktorý nebolo možné namontovať deklarovaný počet všetkých panelov, ktoré tam mali byť v počte 4444 ks, pričom v konaní pred okresným súdom bolo zistené, že kvalifikovaná skupina troch ľudí dokáže namontovať za jeden deň 200 panelov a aj demontáž tou kvalifikovanou skupinou môže byť 200 panelov za deň. Okresný súd zvýraznil, že žalobca svoj nárok opieral výlučne o výsledok funkčných skúšok zo dňa 29.06.2011, a preto nebolo potrebné sa vyjadrovať k výsledkom skúšok FVE v neskoršom období.

24. K ďalšej obrane žalobcu, podľa ktorej v zmysle zákona nevyplýva, že základnou technickou podmienkou pre účinné vykonanie funkčnej skúšky je nainštalovanie všetkých panelov na strechách žalobcu, okresný súd uviedol s poukazom na ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z., že zariadenie musí spĺňať technické podmienky, ide o zariadenie výrobcu v zmysle ust. § 2 ods. 3 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z., pričom zariadením výrobcu elektriny je jedno zariadenie alebo skupina zariadení, ktoré sú v spoločnom mieste pripojené priamo alebo cez transformátor na priame vedenie do distribučnej sústavy alebo do prenosovej sústavy a slúžia na výrobu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie alebo na výrobu elektriny kombinovanou výrobou. Pokiaľ by okresný súd pripustil tvrdenie žalobcu, že na zariadeniach výrobcu nemusia byť nainštalované všetky fotovoltaické panely, a to v celkovom počte, v akom vyplynulo z príslušných dokumentov konkrétneho výrobcu a jeho zariadenia, tak potom takéto zariadenie by nemohlo spĺňať podmienku pripojenia do sústavy a nemohlo by slúžiť na výrobu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, neboli by splnené technické podmienky takého zariadenia, ak by chýbal samotný zdroj energie a v podstate funkčná skúška by potom bola iba formálna bez overenia, či zariadenie výrobcu skutočne aj spĺňa technické podmienky. Z protokolov podľa okresného súdu vyplynulo, že skúšky sa týkali len privodného vedenia, nie celého zariadenia. Okresný súd poukázal aj na vyjadrenie žalovaného, ktorý odkázal na stanovisko ÚRSO zo dňa 10.10.2019, v ktorom sa ÚRSO vyjadrilo tak, že otázka factickej existencie kompletného zariadenia na výrobu elektriny je zásadná pre úspešné vykonanie funkčných skúšok a túto je nevyhnutné pri vykonávaní funkčných skúšok

vždy posudzovať. Bez kompletne vybudovaného zariadenia na výrobu elektriny nie je možné úspešne vykonať funkčnú skúšku. Pokiaľ aj žalobca poukázal na list žalovaného zo dňa 06.07.2011, kde žalovaný mal uviesť, že vykonal dňa 29.06.2011 skúšku pripojenia fotovoltaickej elektrárne žalobcu ku distribučnej sieti žalovaného, okresný súd mal za to, že z tohto listu nevyplývalo úspešné vykonanie, ukončenie skúšok. Pre úspešné vykonanie skúšky zákonná úprava vyžadovala, aby zariadenie žalobcu spĺňalo technické podmienky na pripojenie do sústavy, a teda, aby išlo o zariadenie v zmysle ust. § 2 ods. 3 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z.. Ak aj dňa 14.12.2012 došlo zo strany žalovaného k podpisu zmluvy o pripojení zariadenia výrobcu do distribučnej sústavy, tak súd prvej inštancie mal za to, že zmluva nepreukázala, že zariadenie výrobcu spĺňalo technické podmienky, a to aj s odkazom na znenie čl. I tejto zmluvy.

25. Okresný súd z vyjadrení sporových strán, svedkov, predložených listinných dôkazov mal za preukázané, že na zariadeniach žalobcu (v počte 10 zariadení) v deň vykonávania skúšok dňa 29.06.2011 neboli, resp. nemohli byť nainštalované všetky fotovoltaické panely v počte 4444 ks ako to tvrdil žalobca, ak neskôr v priebehu konania pripustil, že nemuseli byť namontované všetky panely. Konateľ úpadcu sa vyjadril, že na zariadeniach žalobcu pri skúškach mohlo byť približne 3000 panelov, čestným prehlásením V. K. žalobca sa snažil preukázať, že ku dňu 28.06.2011 bolo nainštalovaných približne 4000 panelov. Z jednotlivých vyjadrení, tvrdení žalobcu vyplynula ich rozpornosť, čo sa týka množstva panelov nainštalovaných na zariadeniach žalobcu. To, že na strechách budov žalobcu neboli nainštalované všetky panely okresnému súdu vyplynulo z predložených fotografií zo strany žalovaného, z výsluchu svedka J.. V., ktorý vyhotovoval tieto fotografie dňa 01.07.2011 v doobedňajších hodinách. Svedka J.. V. okresný súd vyhodnotil ako osobu spôsobilú vyjadrovať sa vo veci, keďže dlhodobo pracuje v energetike na pozícii projektový riaditeľ manažmentu, a tým bol oprávnený dať kvalifikovanú a relevantnú odpoveď k rozsahu a k počtu, pri akom počte osôb je možné denne namontovať, resp. demontovať aký počet panelov. Okresný súd poukázal aj na administratívne konanie vedené pred ÚRSO, Znalecký posudok číslo: 74/2012 vypracovaný J.. D., odôvodnenie rozhodnutia ÚRSO, Regulačnej rady zo dňa 05.04.2016.

26. Osobitne okresný súd v odseku 50. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na Znalecký posudok číslo: 74/2012 zo dňa 26.06.2012, vypracovaný znalcom J.. D., ktorý sa výslovne vyjadril, že FVE žalobcu ku dňu 30.06.2011 nebola úplne dokončená, zariadenie nebolo dokončené ako celok, neboli namontované všetky panely. Znalec J.. J. D., na základe položených otázok ku funkčnosti FVE k dátumu 30.06.2011 a 31.12.2011 odpovedal, že k týmto dátumom FVE nebola úplne dokončená a nebola vyhotovená podľa dokladov predložených k žiadosti o vydanie cenového rozhodnutia. FVE bola ku dňu vykonania obhliadky t.j. ku dňu 03.05.2012 nefunkčná. FVE bola pripojená do sústavy dňa 29.06.2011, pričom údaje, ktoré boli uvedené v Protokole o vykonaní funkčnej skúšky zo dňa 29.06.2011, sú nepravdivé, boli zistené rozdiely: inštalovaný výkon je podľa funkčnej skúšky 97,74 kW, pri obhliadke zistený inštalovaný výkon 0,00 kW. Ďalej znalec uviedol, že FVE nebola vyhotovená podľa projektovej dokumentácie a nezodpovedá stavu, ktorý bol deklarovaný v cenovom konaní. Hodnota inštalovaného výkonu nebola zhodná s údajom predloženým ÚRSO v cenovom konaní. Znalec uviedol, že kolaudácia neprebehla, pretože stavebník nemal vydané stavebné povolenie, ale iba ohlásil drobnú stavbu. V znaleckom posudku zo strany znalca bolo uvedené, že na FVE neboli nainštalované žiadne fotovoltaické panely, v poznámke funkčnej skúšky bolo uvedené, že bolo odskúšané len prírodné vedenie, panely neboli namontované. Znalec sa vyjadroval k funkčnosti FVE k dátumu 30.06.2011, z ktorého vyjadrenia bol zrejмый záver, že čo sa týka funkčnosti FVE k dátumu 30.06.2011 nebola úplne dokončená, nenainštalované panely, počet kusov 0, nesúlad s celkovou dokumentáciou, inštalovaný výkon 0,00 kW, vykonanie odbornej prehliadky a odbornej skúšky 27.06.2011, vykonanie funkčnej skúšky 29.06.2011, výroba : okamžitá v čase obhliadky 0,00 kW, celková od uvedenia do prevádzky 0,00 kW, vyrobená elektrina v roku 2011 - 0, v roku 2012 - 0. Na str. 12 znaleckého posudku je potvrdené, podpísané samotným zamestnancom spoločnosti PROFIL RAKOVO, spol. s r.o., t.j. zamestnancom úpadcu, že odskúšané len prírodné vedenie, panely nie sú namontované. Okresný súd uzavrel, že znalec sa vyjadroval k funkčnosti FVE k dátumu 30.06.2011, pričom jeho záver bol, čo sa týka funkčnosti FVE - k uvedenému dňu nebola úplne dokončená. Okresný súd uviedol, že pokiaľ aj žalobca k tomuto znaleckému posudku predložil stanovisko znalca J.. C. S., tak na toto stanovisko neprihliadal. Urobil tak z dôvodu, že znalec J.. C. S. z odboru stavebníctva, nie je oprávnený sa vyjadrovať k znaleckému posudku, ktorý vypracoval znalec z úplne iného odboru. Znalec J.. D. vo výpovedi pred okresným súdom trval na svojich záveroch, čo sa týka určenia funkčnosti fotovoltaickej elektrárne k dátumu 30.06.2011, 31.12.2011, t.j. že elektrárne k tomuto dátumu nebola úplne dokončená. Z podkladov predložených

úpadcom vyplynulo, že elektrárň nebola funkčná, a to aj na základe toho, že na strane 12 znaleckého posudku sám zamestnanec úpadcu uviedol, že odskúšané bolo len prírodné vedenie a panely neboli namontované, poukázal na fotografiu elektromera, kde elektromer ukázal výkon 0, teda nebola vyrobená žiadna elektrická energia od času, kedy bol elektromer inštalovaný. Pokiaľ bol výkon 0, uvedené znamenalo, že elektrárň nebola nikdy pripojená do siete a nebola funkčná.

27. Okresný súd opätovne zvýraznil, že fotovoltaické panely slúžia ako samotný zdroj energie, bez nainštalovaných panelov nie je možné vyrábať zo slnečnej energie elektrickú energiu. Ak panely neboli nainštalované, absentoval samotný zdroj energie na výrobu elektriny a čo sa rozumie zariadením výrobcu, definuje ust. § 2 ods. 3 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z., ktoré zariadenie musí spĺňať technické podmienky na pripojenie do sústavy, aby bolo možné vydať protokol o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky a bez nainštalovaných panelov nebolo možné vykonať funkčnú skúšku, pretože absentoval samotný zdroj na výrobu elektriny. Z dokladov vyplynulo len to, že boli vykonané tri kontroly a bolo uvedené, že bolo odskúšané len prírodné vedenie, panely neboli namontované. Z protokolov nevyplynul jednoznačný záver, že funkčná skúška bola úspešne vykonaná.

28. Okresný súd poukázal na ust. § 193, § 194 ods. 1, 2 CSP. Okresný súd poukázal na vyjadrenie žalovaného, ktorý uviedol, že v administratívnom konaní sa meritórne riešila otázka, ktorá bola rozhodnutá, rozhodol o nej iný orgán v administratívnom konaní a ktorú otázku musí okresný súd v konaní prejudiciálne posúdiť, a to otázku, ktorá už bola posudzovaná v administratívnom konaní. Okresný súd mal za to, že čo sa týka funkčnosti fotovoltaickej elektrárne ku dňu 29.06.2011, ÚRSO, Regulačná rada ÚRSO posudzovali otázku funkčnosti FVE elektrárne, ale o nej osobitne nebolo rozhodnuté. Do právomoci okresného súdu patrí rozhodnúť o tom, či na strane žalovaného došlo k vzniku zodpovednosti za škodu alebo nie, t.j. či žalovaný ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy porušil ust. § 5 ods. 14 (v súčasnosti § 5 ods. 7) zákona č. 309/2009 Z.z., teda posúdiť, či zariadenie výrobcu elektriny (žalobcu - úpadcu) spĺňalo technické podmienky na pripojenie do sústavy, či dňa 29.06.2011 prebehla funkčná skúška úspešne alebo nie a či žalovaný porušil povinnosť a nevydal žalobcovi doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, čo posudzuje a rozhoduje okresný súd. Nejednalo sa o prejudiciálnu otázku, ktorá by nepatrila do právomoci súdu, ale do právomoci iného orgánu (o ktorej by mal rozhodovať iný orgán).

29. Okresný súd poukázal na predmet administratívneho konania na ÚRSO, ÚRSO - Regulačnej rady ako odvolacieho orgánu, kde bolo posudzovanie podmienok pre vydanie cenového rozhodnutia. ÚRSO, Regulačná rada v odôvodnení rozhodnutia zo dňa 05.04.2016, okrem iného uviedli, že 29.06.2011 neboli panely nainštalované na žiadnom zariadení projektu FVE Rakovo a funkčná skúška sa týkala len prírodných vedení, bez nainštalovaných panelov nebolo možné, aby boli zariadenia úspešne uvedené do prevádzky, zariadenie nebolo pripojené na elektrickú sústavu, nevyrábalo žiadnu elektrinu, preto nespĺnilo podmienky, aby bolo možné určiť, resp. schváliť pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku pre zariadenie. Panely neboli nainštalované, technicky nebolo možné dosiahnuť úspešné vykonanie funkčnej skúšky bez nainštalovaných zariadení, na ktorých sa mala táto skúška vykonávať. Nebolo možné v predmetných elektrárnach vyrábať a následne dodávať elektrinu do distribučnej sústavy, pretože panely neboli nainštalované. Okresný súd uviedol, že predmetom správneho konania bolo aj posúdenie či zariadenie výrobcu bolo funkčné, či bolo schopné vyrábať, následne aj dodávať elektrinu do distribučnej sústavy. To, že predmetom posúdenia boli aj tieto otázky, bez ďalšieho uvedené neznamenovalo to, že tieto otázky nemôžu byť predmetom posúdenia súdom, pretože nešlo o otázky, o ktorých má právomoc rozhodovať iný orgán ako súd. Uvedené však nebolo prekážkou k tomu, aby okresný súd pri rozhodovaní o nároku žalobcu vychádzal aj z týchto predložených listinných dôkazov, prihliadal na skutočnosti, závery, ku ktorým dospeli tieto orgány.

30. V odseku 57. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu bolo poukázané na rozhodnutie ÚRSO, z ktorého vyplýva: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, Regulačná rada, rozhodnutím zo dňa 05.04.2016 rozhodoval o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu ÚRSO zo dňa 19.10.2015. ÚRSO vydal v rámci cenového konania dňa 19.10.2015 rozhodnutie, ktorým rozhodol tak, že návrh ceny regulovaného subjektu - žalobcu pre zariadenie výrobcu elektriny z obnoviteľných zdrojov fotovoltaická elektrárň - FVE Rakovo zamietol a konanie o cenovej regulácii zastavil, pretože regulovaný subjekt v určenej lehote neodstránil nedostatky návrhu ceny pre rok 2011. ÚRSO, Regulačná rada rozhodnutím zo dňa 05.04.2016 rozhodla tak, že odvolanie žalobcu zamietla a potvrdila rozhodnutie ÚRSO zo dňa 19.10.2015. V tomto rozhodnutí bolo uvedené okrem iného aj to, že žalobca predložil v priebehu

cenového konania viaceré verzie protokolov o vykonaní funkčnej skúšky. Odvolací orgán uviedol, že jediný protokol o vykonaní funkčnej skúšky, ktorý mal uvedený dátum aj v administratívnej časti, teda v časti, ktorá završuje a kompletizuje funkčnú skúšku ako celok, bol protokol o vykonaní funkčnej skúšky pre prírodné vedenie, z čoho vyplynulo, že skúška sa týkala len prírodného vedenia a nie celého zariadenia, pretože panely neboli nainštalované. Odvolací orgán k čestnému prehláseniu uviedol, že nebolo možné ním nahradiť znalecký posudok, ktorý poskytuje odborný výklad k určitej skutočnosti, ktorá je dôležitá pre rozhodnutie vo veci samej. Znalecký posudok číslo: 74/2012, vypracovaný v rámci správneho konania, preukázal, že FVE Rakovo nebola ku dňu 30.06.2011 a ku dňu 31.12.2011 úplne dokončená a vyhotovená podľa predložených podkladov, ku dňu vykonania obhliadky, t.j. k 03.05.2012 bola nefunkčná. Odvolací orgán v rozhodnutí uviedol, že žalobca v priebehu cenového konania predkladal rozporuplné tvrdenia. Žalobca - úpadca v odvolaní uviedol, že panely boli demontované dňa 01.07.2011, pričom vo vyjadrení k podkladom zo dňa 09.10.2015 uviedol, že demontáž panelov sa uskutočnila dňa 30.06.2011. Odvolací orgán v rozhodnutí konštatoval, že dňa 29.06.2011 neboli panely nainštalované na žiadnom zariadení projektu FVE Rakovo a funkčná skúška sa týkala len prírodných vedení, bez nainštalovaných panelov nebolo možné, aby boli zariadenia úspešne uvedené do prevádzky. Ďalej odvolací orgán v rozhodnutí skonštatoval, že zariadenie FVE Rakovo nebolo pripojené na elektrickú sústavu, nebolo ani uvedené do prevádzky, z čoho vyplynulo, že nevyrábalo žiadnu elektrinu, a teda nespĺnilo podmienky, aby bolo možné určiť, resp. schváliť pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku pre zariadenie FVE Rakovo. Odvolací orgán sa vyjadril aj k Nálezu ÚS SR sp. zn. I. ÚS 373/2015 s tým, že zásadným rozdielom medzi cenovým konaním, ktoré sa týkalo žalobcu - úpadcu a konaním, ktorého sa nález týkal, bola skutočnosť, že na základe tvrdení samotného žalobcu k dátumu vykonávania funkčných skúšok, t.j. k 29.06.2011, ako aj k 21.12.2011 panely neboli nainštalované, technicky nebolo možné dosiahnuť úspešné vykonanie funkčnej skúšky bez nainštalovaných zariadení, na ktorých sa mala táto skúška vykonávať. Nebolo možné v predmetných elektrárnach vyrábať a následne dodávať elektrinu do distribučnej sústavy vzhľadom na skutočnosť, že panely neboli nainštalované.

31. Okresný súd k tvrdeniu žalobcu, že ÚRSO nemôže poskytnúť relevantnú odpoveď, pretože nebol účastníkom funkčných skúšok, pri vydávaní cenových rozhodnutí vychádzal len z podkladov, ktoré mu boli predložené, poukázal na Nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 275/2015, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že v prípade absencie prevádzkového poriadku, by mal úrad (ÚRSO) popri obvyklom skúmaní skúmať navyše aj správnosť a opodstatnenosť spôsobu a podmienok vykonania funkčnej skúšky, teda to, čo by inak skúmal pri schvaľovaní prevádzkového poriadku.

32. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že zariadenie výrobcu elektriny (žalobcu - úpadcu) nespĺňalo technické podmienky na pripojenie do sústavy. Zariadenie výrobcu elektriny je jedno zariadenie alebo skupina zariadení, ktoré sú v spoločnom mieste pripojené priamo alebo cez transformátor na priame vedenie do distribučnej sústavy alebo do prenosovej sústavy a slúžia na výrobu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie. Tým, že na zariadeniach žalobcu - úpadcu neboli nainštalované fotovoltaické panely, resp. ich iba nepatrné množstvo, nebolo možné v predmetných FVE žalobcu vyrábať a následne dodávať elektrinu do distribučnej sústavy. Okresný súd mal za to, že zariadenia žalobcu neboli funkčné ku dňu 29.06.2011, nebolo možné dosiahnuť úspešné vykonanie funkčnej skúšky bez nainštalovaných zariadení, na ktorých sa mala táto skúška vykonávať. Funkčná skúška sa týka zariadenia ako celku, čo vyplynulo aj zo samotnej zákonnej úpravy, že zariadenie výrobcu elektriny musí spĺňať technické podmienky na pripojenie do sústavy. Ak žalobca tvrdil, že jeho výrobné zariadenia boli komplexne vybudované, boli nainštalované všetky panely, uvedené nepreukázal. Nebolo preukázané, že zariadenia žalobcu spĺňali technické podmienky na pripojenie do sústavy v deň 29.06.2011, že boli funkčné, že boli nainštalované všetky panely (v počte, v akom mali byť 4444 ks panelov) slúžiace ako zdroj na výrobu elektriny, že boli teda skutočne schopné vyrábať elektrickú energiu. Dôkazy okresný súd hodnotil za aplikácie ust. § 191 CSP. Okresný súd na základe zisteného nemal preukázané porušenie povinností zo strany žalovaného, a to porušenie povinností vyplývajúcich z ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z., v súčasnosti § 5 ods. 7 predmetného zákona. Žalovaný nevydal žalobcovi doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, pretože funkčná skúška k výrobným zariadeniam žalobcu nebola úspešne vykonaná, preto žaloba žalobcu nebola dôvodná. Nebol daný základný predpoklad zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, pretože žalovaný neporušil právne povinnosti, a tým nemohlo dôjsť ani ku vzniku škody na strane žalobcu. Neboli splnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, preto okresný súd žalobu zamietol. Na základe takto prijatého záveru okresným súdom bol

zamietnutý návrh žalobcu na znalecké dokazovanie za účelom vyčíslenia konečnej výšky spôsobenej škody, pretože takýto dôkaz nebol relevantný, nebol potrebný pre rozhodnutie vo veci samej, a to z dôvodu nepreukázania zákonného predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu. Okresný súd vykonané dokazovanie považoval za dostatočné, ktoré sa stalo podkladom k tomu, aby mohol posúdiť skutkovú, ako aj právnu (ne)dôvodnosť žalobcovho nároku.

33. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Z dôvodu zamietnutia žaloby úspešnou stranou bol žalovaný. V časti zastavenia konania, týkajúcej sa úrokov z omeškania, procesné zavinenie na tomto čiastočnom zastavení bolo na strane žalobcu, preto žalovaný bol úspešný aj v tejto časti konania, z ktorého dôvodu žalovanému voči žalobcovi okresný súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

34. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti výrokom II., III. z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Žalobca mal za to, že okresný súd rozhodol nesprávne. Právny rámec funkčnej skúšky stanovuje § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z., avšak definíciu, čo je to funkčná skúška, zákon neobsahuje. Žalovaný ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť, pretože nestanovil explicitne vo svojom prevádzkovom poriadku podmienky a spôsob vykonania funkčnej skúšky v danom rozhodujúcom období v roku 2011. Žalovaný si nespĺnil povinnosť danú zákonom, nevydal prevádzkový poriadok, čo konštatoval aj okresný súd, ktorý by upravoval spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky, preto porušenie zákona zo strany žalovaného nemôže byť vykladané na neprospech žalobcu. Žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 373/2015 zo dňa 25.11.2015, v ktorom sa poukázalo na to, že najvyšší súd sa nevysporiadal s dopadom nezákonného postupu distribútora siete, ktorý podmienky a spôsob vykonania funkčnej skúšky nestanovil explicitne vo svojom prevádzkovom poriadku v záujme právnej istoty neurčitého počtu prevádzkovateľov zariadení na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov pre účely ich jednotnej aplikácie vo všetkých obdobných prípadoch, ale túto nezákonnosť, navyše v konaní o jej preskúmanie najvyšší súd ústavne neudržateľným spôsobom ospravedlnil a konvalidoval svojím subjektívnym výkladom, ktorý nemal oporu v jasných ustanoveniach zákona o podpore OZE a vyhlášky o cenovej regulácii. Podľa žalobcu z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít jednoznačne vyplýva, že nie je možné, aby prevádzkovateľ regionálnej distribučnej siete, ktorý nerešpektoval ustanovenie § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z.z., vychádzal z takého výkladu podmienok funkčných skúšok, ktorý smeruje len v jeho prospech. Zákon bližšie nedefinuje pojem „splnenie technických podmienok na pripojenie do sústavy“. Napriek tomu okresný súd dospel k záveru, že v čase vykonania funkčných skúšok neboli na zariadeniach žalobcu nainštalované fotovoltaické panely, resp. že ich bola nainštalovaná len nepatrná časť a práve z tohto dôvodu zariadenie žalobcu nespĺňalo technické požiadavky. Tieto závery okresného súdu sú nesprávne a podľa žalobcu nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch.

35. Za kľúčový a priamy dôkaz, ktorý preukazuje úspešnosť vykonania funkčnej skúšky, žalobca označil (okrem iných) samotný Protokol o jej vykonaní zo dňa 29.06.2011, v ktorom bolo jednoznačne konštatované, že „...Tento protokol je spolu so zápisnicou o prevzatí stavby dokladom o úspešnom vykonaní funkčných skúšok podľa zákona o podpore obnoviteľných zdrojov energie č. 309/2009 Z.z.“. Sám žalovaný podľa žalobcu potvrdil, že funkčné skúšky zariadenia žalobcu prebehli úspešne. Týchto úspešných skúšok sa osobne zúčastnili traja zamestnanci žalovaného - J.. Q. V., J.. A. a projektový manažér J.. V. V.. Všetci podpísali protokol o funkčných skúškach - „Doklad - kontrola pripojenia externého zariadenia na sústavu SSE-D, a.s.“, všetci zamestnanci žalovaného podpísali jednotlivé protokoly bez akýchkoľvek výhrad. I napriek tomu okresný súd vyhodnotil tieto listiny tak, že kontroly vykonané podľa jednotlivých bodov protokolu sú len čiastkové, vykonávané priamo na mieste a samé o sebe negarantujú trvalú prevádzku výrobného zariadenia v súčinnosti s distribučnou sústavou. Okresný súd uviedol, že pre komplexnú kontrolu splnenia technických podmienok, pre úspešné vykonanie funkčnej skúšky bolo preto potrebné vykonať nielen všetky činnosti (kontroly) uvedené v protokole, ale bolo nutné vykonať aj celkovú analýzu zariadenia výrobcu ako celku, teda či spĺňa ako celok technické podmienky na pripojenie do sústavy. Žalobca uviedol, že v zákone č. 309/2009 Z.z. absentuje ustanovenie, ktoré by upravovalo, resp. špecifikovalo tzv. čiastkové protokoly a zároveň oprávnenie vykonať akúsi konečnú celkovú analýzu zariadenia výrobcu ako celku. Z obsahu protokolov vyplýva, že sa nepredpokladala ďalšia kontrola, či iný úkon ako podmienka vykonania funkčných skúšok, to znamená, že dňa 29.06.2011 boli vykonané všetky požadované kontroly. Žalobca zdôraznil, že čiastkové funkčné skúšky, ani komplexnú kontrolu nepredpokladá ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009

Z.z. ani ust. 2 ods. 3 písm. c) tohto zákona. Okresný súd sa pustil do riešenia odbornej otázky (nie právnej), ktorá nespadá do jeho kompetencie. Okresný súd svoje závery bližšie nezdôvodnil, nevysvetlil, pretože na toto nemá odbornú spôsobilosť, prečo by nemohol hoc aj jeden fotovoltaický článok vyprodukovať elektrickú energiu postačujúcu na odskúšanie zariadenia, na základe ktorého by mohlo dôjsť k záveru, že zariadenie je funkčné. Túto otázku nevedel zodpovedať ani žalovaný. Ak malo byť predpokladom splnenia technických parametrov namontovanie všetkých fotovoltaických panelov, mala by takáto skutočnosť vyplývať z nejakého záväzného dokumentu, resp. z prevádzkového poriadku, ktorý opomenul žalovaný prijať. Už v čase vykonania funkčnej skúšky bolo zariadenie žalobcu pripojené do sústavy SSE-D, čo bolo potvrdené podpismi zamestnancov na predmetnom protokole, ktorý deklaroval úspešné vykonanie funkčných skúšok. Okresný súd síce použil správanú právnu normu, ale túto nesprávne interpretoval. Všetci traja pracovníci žalovaného, prítomní na funkčných skúškach dňa 29.06.2011, podpísom na predpísanom formulári potvrdili

- vykonanie kompletných funkčných skúšok,
- spôsobilosť zariadenia na výrobu elektrickej energie a
- spôsobilosť na samotné pripojenie do sústavy žalovaného.

Žalovaný argumentáciu o nevykonaní a neúspešnosti funkčných skúšok opieral len o podpis riaditeľa sekcie AM, V. V., s dovetkom „odskúšané len prírodné vedenie, panely nie sú namontované“. Žalovaný nevysvetlil, prečo ak by funkčné skúšky neprebehli ako mali a ak by na nich absentovala taká podstatná vec ako panely, ich podpísali všetci zamestnanci, ktorí boli prítomní na tejto skúške a takúto podstatnú skutočnosť v protokoloch nevyznačili už oni, ale podpísali tieto protokoly bez výhrad. Na túto otázku neodpovedal ani súd.

36. Žalobca v odvolaní do jeho textu vložil obsah protokolu pre lepšiu predstavu odvolacieho súdu. Žalobca poukázal na to, že riaditeľ sekcie AM, J. V., nebol osobne prítomný na skúškach. Prečo došlo k následnej kontrole, nebolo v konaní vôbec zisťované, pričom svedok J. V. sám povedal, že sa nejednalo o štandardný postup. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na vyjadrenie žalovaného na pojednávaní dňa 02.07.2020, ako aj na písomné vyjadrenie žalovaného zo dňa 03.04.2019. Žalobca uviedol, že konanie na ÚRSO prebehlo v roku 2015. Žalovaný, resp. p. V. dal preveriť a „zneplatniť“ protokoly žalobcu na základe tvrdení, ktoré zistil v konaní o 4 roky neskôr, ako prebehli samotné funkčné skúšky. Ani s týmito rozpormi sa okresný súd nevysporiadal. Opätovne žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 25.11.2015, I. ÚS 373/2015, v ktorom sa konštatuje, že najvyšší súd v rozpore so zákonnými ustanoveniami a v rozpore s princípmi právnej istoty na posúdenie úspešnosti vykonania funkčnej skúšky celkom extenzívne nad rámec zákonnej požiadavky pripísal dôležitosť aj tzv. administratívnej kontrole vykonania funkčnej skúšky riaditeľom sekcie AM, podpisujúcim za distribútora protokol o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky. Žalobca nesúhlasil s tvrdením okresného súdu, ktorý neakceptoval predmetný nález ústavného súdu. Podľa žalobcu žalovaný v priebehu konania nebol konzistentný vo svojich tvrdeniach a i napriek tomu okresný súd prikladal väčšiu váhu tvrdeniam žalovaného a rozhodol v jeho prospech. Žalobca v odseku 37. odôvodnenia svojho odvolania namietal zdôvodnenie okresným súdom v napadnutom rozsudku, pretože nikde v konaní netvrdil, že v čase vykonania funkčných skúšok neboli nainštalované všetky panely. Okresný súd mal rozpory v tvrdeniach žalovaného odstrániť, ktoré sa týkali vyjadrovaní, či boli alebo neboli namontované všetky panely na zariadeniach žalobcu. Žalobca v konaní pred okresným súdom tvrdil a preukázal, že fotovoltaické panely boli počas funkčných skúšok riadne nainštalované, zariadenie žalobcu spĺňalo všetky technické podmienky na pripojenie do sústavy. Žalobca predložil do konania rozsiahlu fotodokumentáciu, z ktorej jednoznačne vyplynulo, že na strechách budov žalobcu sa nachádzali namontované fotovoltaické panely. Okresný súd však skonštatoval, že z týchto fotografií nebolo preukázané, že ide o nehnuteľnosti, stavby vo vlastníctve žalobcu s tým, že žalobca nenavrhol žiaden ďalší dôkaz k vierohodnosti fotografií. Navyiac, okresný súd vyvrátil fotodokumentáciu žalobcu fotografiami žalovaného. Žalovaný v konaní nenamietal vierohodnosť fotografií predložených žalobcom, ani to, že by na nich nemali byť nehnuteľnosti žalobcu, takéto popretie žalovaného sa v spise nenachádza, a preto okresný súd nemal podklad k záveru o nedôveryhodnosti fotodokumentácie žalobcu. Ak i pri absencii takéhoto podkladu, pri absencii rozporovania samotným žalovaným, fotodokumentáciu spochybnil sám okresný súd, išlo o postup, ktorý je porušením práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, pretože okresný súd nahradil procesnú aktivitu sporovej strany.

37. Žalobca ďalej v odvolaní namietal, že predložil na svoje tvrdenia dôkazy, a to Zmluvu o dielo č. 2/10 so spoločnosťou Altner, s.r.o., ktorá dodala žalobcovi fotovoltaické panely, Zápis o odovzdaní a prevzatí budovy dňa 29.06.2011, čestné prehlásenie zamestnanca žalobcu p. V. K., že namontovanie panelov dokončili dňa 28.06.2011, počet namontovaných panelov odhadoval na približne 4000 kusov, avšak

všetky tieto dôkazy okresný súd vyhodnotil za nedôveryhodné. Všetky tieto dôkazy žalobcu v súhrnnosti preukazovali to, že do 29.06.2011 bola fotovoltaická elektrárň žalobcu riadne vybudovaná a panely nainštalované. Žalobca poukázal na to, že všetky dôkazy predložené žalovaným zdokumentovali dianie od 01.07.2011, teda po vykonaní funkčných skúšok, išlo o nepriame dôkazy. Aj napriek tejto skutočnosti okresný súd uvedené neakceptoval. Navyiac, hlavným dôkazom žalovaného, ktorý mal preukazovať, že dňa 29.06.2011 neboli nainštalované všetky fotovoltaické panely, boli fotografie vyhotovené J.. V. dňa 01.07.2011, teda 2 dni po vykonaných skúškach. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukazuje na výsluch J.. V., ktorého dokonca označuje ako osobu, ktorá v pozícii projektového riaditeľa manažmentu priamo vykonávala aj funkčné skúšky na iných elektrárňach, a teda išlo o osobu, ktorá sa vedela relevantne vyjadriť k podstatným okolnostiam. Tomuto dôkazu okresný súd prikladal pomerne veľkú váhu, a to napriek rozporom v tvrdeniach J.. V.. Navyiac, sám žalovaný najskôr v konaní tvrdil, že na strechách budov sa v čase vykonania funkčných skúšok nenachádzali žiadne fotovoltaické panely, neskôr v konaní vyšlo najavo, že ešte 01.07.2011 sa tam nejaké panely nachádzali. Ani týmto rozporom okresný súd nevenoval pozornosť.

38. Žalobca v odvolaní poukázal na postavenie svedka J.. V., ktorý nebol predvolaný ako znalec, ani ako odborník, ale ako osoba, ktorá bola poverená vyhotovením fotodokumentácie, a to mohla byť jediná skutočnosť, ku ktorej sa mohol vypočutý svedok J.. V. vyjadrovať. Jeho vyjadrenie o tom, koľko panelov dokáže namontovať/demontovať trojčlenná skupina, považoval žalobca za irelevantné a nepodložené. Žalobca zdôraznil, že J.. V. nebol do konania prizvaný ako svedok - odborník, ale ako svedok - fotograf. Žalobca namietal na pojednávaní dňa 14.11.2019 aj to, že ak na tomto pojednávaní bol vypočutý svedok J.. V., žalovaný síce označil výsluch J.. V. ako dôkaz, avšak neuviedol, k akým skutočnostiam má byť vypočutý a uvedené neoznámil okresnému súdu ani žalobcovi v dostatočnom predstihu, že svedka privedie na pojednávanie. Žalobca preto nemal dodržanú lehotu na prípravu pojednávania a prípravu otázok na svedka. Na to žalovaný uviedol, že svedok sa má vyjadriť len k fotografiám, avšak svedkovi boli zo strany žalovaného kladené aj odborné otázky a okresný súd uvedené umožnil a na odpovede k odborným otázkam navyiac aj prihliadol v odôvodnení svojho rozsudku. Postup okresného súdu, podľa ktorého J.. V. sa vyjadroval aj k iným otázkam okrem tých, ktoré sa týkali vyhotovenia fotografií, považoval žalobca za postup v rozpore so zásadami kontradiktórnosti konania a v rozpore s právom žalobcu na spravodlivý proces. Oproti výpovedi svedka J.. V. žalobca predložil Čestné prehlásenie zamestnanca V. K. o namontovaní panelov odhadom na cca 4000 kusov ku dňu 28.06.2011, pričom okresný súd toto čestné prehlásenie vyhodnotil ako nedôveryhodné s poukazom na výpoveď J.. V.. Podľa žalobcu tvrdenia p. V. a p. K. neboli v rozpore, pretože jeden potvrdzoval skutočnosti ku dňu 28.06.2011 a druhý zo dňa 01.07.2011. Podľa žalobcu okresný súd nesprávne identifikoval aj tvrdený rozpor medzi prehlásením p. K. a vyjadrením p. H. na pojednávaní dňa 02.07.2020. Pán K. bol osobne prítomný na montáži panelov a potvrdil, že panelov bolo ku dňu 28.06.2011 namontovaných približne 4000 kusov. Pán H. nebol osobne prítomný na skúškach a nevedel s určitosťou uviesť, koľko panelov bolo nainštalovaných. Žalobca sa nestotožnil ani s odsekom 45. odôvodnenia rozsudku okresného súdu. Žalobca v konaní predložil viaceré dôkazy, ktorými preukázal, že ku dňu 29.06.2011 boli namontované všetky panely. I napriek tomu okresný súd dospel k záveru, že dňa 29.06.2011 neboli namontované všetky fotovoltaické panely na zariadeniach žalobcu, čo usúdil okresný súd z nepriamych dôkazov predložených žalovaným a vyhotovených až po uskutočnení funkčnej skúšky. Oproti tomu priame dôkazy žalobcu okresný súd vyhodnotil ako nedôveryhodné. V spise sa nenachádzajú ani odpovede na odborné otázky ohľadom vykonania funkčných skúšok, a preto dokazovanie vykonané okresným súdom nie je dostatočné a záver o nesplnení technických podmienok je predčasný a arbitrárny.

39. Žalobca namietal aj odsek 50. odôvodnenia rozsudku okresného súdu, pretože znalec J.. D. nikdy neuviedol, že z fotodokumentácie žalovaného vyplýva, že neboli namontované všetky panely, teda že zariadenia žalobcu neboli dokončené ako celok. Znalec takéto tvrdenie nikdy neuviedol. Fotodokumentácia, na ktorú poukazoval znalec, totiž nebola totožná s tou, ktorú predložil žalovaný. Išlo o fotodokumentáciu vyhotovenú pri ohliadke znalcom dňa 03.05.2012. Konštatovanie okresného súdu v tomto odseku odôvodnenia rozsudku považoval žalobca za rovnako nesprávne. Znalecký posudok znalca J.. D. podľa žalobcu nemal potrebnú výpovednú hodnotu, pretože znalec vykonal znalecký posudok na základe ohliadky vykonanej dňa 03.05.2012, t.j. rok po vykonaných funkčných skúškach. Navyiac, znalecký posudok nebol po formálnej a obsahovej stránke vyhotovený v súlade s požiadavkami zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Znalec na úvod znaleckého posudku vymenováva podklady na vypracovanie posudku, celkovo ich má byť 20, pričom nie je možné identifikovať, o aké podklady sa jedná, nie sú súčasťou samotného znaleckého posudku, čo je

v rozpore s ust. § 17 ods. 5 zákona č. 382/2004 Z.z.. Znalecký posudok má spolu s prílohami 15 strán, preto je zrejmé, že jeho súčasťou nie sú všetky vymenované podklady. Podľa žalobcu znalecký posudok je zmätočný, na viacerých miestach si odporuje, je nepreskúmateľný. Z titulu týchto nezrovnalostí žalobca oslovil iného znalca, a to J.. C. S., W., aby sa vyjadril k naplneniu požiadaviek na znalecký posudok, avšak okresný súd na toto stanovisko neprihliadol s odôvodnením, že ide o znalca z odboru stavebníctvo, ktorý nie je oprávnený sa vyjadrovať k znaleckému posudku, ktorý vypracoval znalec z úplne iného odboru. Znalec J.. S. sa nevyjadroval k obsahu znaleckého posudku, jeho odbornej časti, ale k formálnym nedostatkom tohto posudku a jeho nepreskúmateľnosti.

40. Žalobca poukázal na to, že znalec konštatuje to, že ku dňu 03.05.2012 bola FVE nefunkčná, čo však s predmetom konania nesúvisí, pretože jeho predmetom je preukázanie, či funkčná skúška bola dňa 29.06.2011 vykonaná úspešne alebo nie. Pokiaľ sa znalec nezúčastnil funkčnej skúšky dňa 29.06.2011, tak akékoľvek jeho závery sú vo vzťahu k funkčnej skúške irelevantné. Žalobca poukázal na zadané úlohy znalcom, v rámci ktorých znalec odpovedal, že FVE bola ku dňu vykonania obhliadky, t.j. ku dňu 03.05.2012 nefunkčná, avšak nedáva odpoveď na otázku, či bola dňa 30.06.2011 funkčná. Znalec konštatuje, že v súlade s platnou legislatívou bola FVE pripojená do sústavy dňa 29.06.2011 a súčasne konštatuje, že inštalovaný výkon je podľa funkčnej skúšky 97,74 kW, avšak pri obhliadke, t.j. po roku bol zistený inštalovaný výkon 0,00 kW. Znalec konštatuje, že všetky údaje, ktoré boli uvedené v protokole o vykonaní úspešnej funkčnej skúšky zo dňa 29.06.2011, sú nepravdivé. Toto tvrdenie je nelogické, pretože údaje do protokolov o funkčnej skúške vyplňali zamestnanci žalovaného. Žalovaný ich nenamietal, nespochybňoval, a preto nemôžu byť nepravdivé. Žiadosť o vydanie cenového rozhodnutia nebola podľa zoznamu podkladov na vypracovanie znaleckého posudku podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku. Žalobca zotrval na tom, že panely boli počas funkčných skúšok riadne nainštalované a zariadenie žalobcu spĺňalo všetky technické podmienky na pripojenie a tieto skutočnosti žalobca preukázal. Protokoly podpísali zamestnanci žalovaného bez výhrad a pre daný spor bola relevantná len jedna skutočnosť, a to, že ku dňu vykonania funkčnej skúšky žalobca splnil všetky požadované predpoklady a funkčné skúšky boli riadne vykonané a ukončené. Žalobca mal za to, že i napriek zjavnej nekonzistentnosti a nedostatočnosti tvrdení a dôkazov predložených žalovaným, okresný súd „uveril“ žalovanému a rozhodol v neprospech žalobcu v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania a práva na spravodlivý súdny proces. Žalovaný tvrdením o neúspešnosti funkčných skúšok zmaril žalobcovi vydanie cenového rozhodnutia od ÚRSO, čím žalobcovi spôsobil škodu. ÚRSO vychádzalo z podkladov predložených žalovaným, ktoré však boli vydané v rozpore so zákonom, pretože protokoly o funkčných skúškach boli s dovetkom J.. V., že bolo „odskúšané len prírodné vedenie, panely nie sú namontované.“ Žalobca mal za to, že v dokazovaní pred okresným súdom sú tak závažné pochybenia, že rozsudok okresného súdu nemôže obstať, preto navrhol jeho zrušenie v dotknutých výrokoch II., III. a vrátenie veci na ďalšie konanie, s priznaním trov súdneho konania žalobcovi.

41. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Žalovaný nesúhlasil s odvolacím dôvodom žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci. Okresný súd presvedčivo argumentoval v nadväznosti na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 275/2015, že absencia prevádzkového poriadku znamená záväzok pre ÚRSO navyše skúmať správnosť a opodstatnenosť spôsobu a vykonania funkčnej skúšky, teda to, čo by inak skúmal pri schvaľovaní prevádzkového poriadku podľa § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z.z.. Okresný súd zdôraznil, že je potrebné vychádzať z ust. § 5 ods. 14 druhá veta zákona č. 309/2009 Z.z.. Okresný súd sa absenciou prevádzkového poriadku zaoberal, ako aj posudzovaním, či zariadenie výrobcu elektriny - žalobcu spĺňalo technické podmienky na pripojenie do sústavy. Technické podmienky pripojenia zariadenia do sústavy okresný súd neposudzoval sám, ale v kontexte predložených dôkazov výsostne technického charakteru. Išlo o posudok J.. J. D., jeho výpoveď pred súdom, argumentáciu ÚRSO a Regulačnej rady v súvisiacom cenovom konaní podľa pripojeného spisu, výpoveď svedka V. vyhotovujúceho fotodokumentáciu zariadenia 01.07.2011, t.j. dva dni po tom, ako žalobca tvrdil, že zariadenie elektrárne malo byť plne funkčné. Žalovaný zdôraznil, že na rozhodnutie okresného súdu nebolo potrebné znalecké dokazovanie podľa ust. § 206 CSP, ale postačovalo samotné prečítanie listiny podľa § 204 CSP. Už samotná skutočnosť, že elektromer zariadenia ako príloha znaleckého posudku J.. J. D. vykazoval za roky 2011 aj 2012 číslo 0 (nula) znamená, že deklarovaná elektrárňou vyrobila 0,00 kW elektriny. Inštalovaný výkon elektrárne v čase funkčnej skúšky mal byť pritom 97,74 kW. Z pohľadu žalovaného skutočnosť, že zariadenie žalobcu za roky 2011 aj 2012 vyrobilo 0,00 kW elektrickej energie, je nutné vyhodnotiť ako všeobecne overiteľný fakt, že zariadenie nemohlo byť funkčné - t.j. nemohlo dodávať nikdy v r. 2011 a v r. 2012 žiadnu elektrinu do siete. Sudca, hoci aj bez

technického vzdelania, si môže v takomto prípade aj bez doloženia odborných podkladov urobiť vlastný názor o tom, či takéto zariadenie mohlo byť v r. 2011 (konkrétne 29.06.2011) funkčné. Skutočnosť, že tieto overiteľné okolnosti boli potvrdené aj znalcom iba umocňuje daný skutkový stav preukázaný žalovaným, že zariadenie žalobcu nemohlo byť funkčné. Záver okresného súdu vychádza aj z rozsahu ďalších dôkazov vykonaných pred okresným súdom, a preto je bez právnej relevancie odvolací dôvod žalobcu v tom, že by sa okresný súd v danej veci „pustil“ do riešenia odbornej otázky, ktorá údajne nespadá do jeho kompetencie. Ak elektrárň ako celok preukázateľne vyrobila 0,00 kW elektrickej energie, tak nemohla byť funkčná.

42. K ďalším odvolacím dôvodom žalobcu žalovaný uviedol, že okresný súd prijal záver o nefunkčnosti fotovoltaickej elektrárne žalobcu na základe súhrnu listinných dôkazov. Záver okresného súdu, že sám žalobca nevedel uviesť a preukázať, koľko panelov bolo na elektrárni inštalovaných a že jeho vyhlásenia boli rozporuplné, bol v rozsudku okresného súdu aj veľmi logicky odôvodnený. Podľa žalovaného pre merito veci však bolo podstatné, že elektrárň počas svojej existencie vyprodukovala 0,00 kW elektrickej energie, t.j. nebola funkčná bez ohľadu na počet inštalovaných fotovoltaických panelov. Pokiaľ žalobca poukazuje na svoje listinné dôkazy, a to Zmluvu o dielo č. 2/10 so spoločnosťou Altner, s.r.o., Čestné prehlásenie zamestnanca žalobcu p. V. K. a Zápis o odovzdaní a prevzatí budovy zo dňa 29.06.2011, tak tieto dôkazy nie sú relevantné práve z dôvodu, že elektrárň ako celok preukázateľne vyprodukovala 0,00 kW elektrickej energie počas celej svojej existencie, a tým je zrejmé, že nebola funkčná. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že by žalovaný nepopieral počet fotovoltaických panelov, ktoré mali byť namontované. Žalovaný viackrát namietal, že bola inštalovaná iba nepatrná časť deklarovaných fotovoltaických panelov. K tomuto žalovaný dokladal množstvo listín.

43. Žalovaný nesúhlasil s namietaním Znaleckého posudku číslo: 74/2012, vypracovaného J.. J. D. zo strany žalobcu, že by malo ísť o nepreskúmateľný znalecký posudok. Žalovaný k tomuto odvolaciemu dôvodu žalobcu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. Pls 3/1980, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 41/2010, sp. zn. 6 Obdo 33/2009, 6 Obdo 31/2008, 1 Obdo 5/2012, 5Ob0/18/2017. Okresný súd Znalecký posudok číslo: 74/2012 J.. J. D. hodnotil v súlade s § 208 CSP vo väzbe k ust. § 191 CSP, pričom žalobca neuviedol žiadne dôvody, prečo by sa od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít mal okresný súd odchýliť a závery znalca nahradiť laickými úvahami žalobcu. Okresný súd si nechal závery znaleckého posudku J.. J. D. po vznesení námietok zo strany žalobcu vysvetliť aj samotným znalcom jeho vypočítaním na pojednávaní dňa 12.05.2021, pričom takéto vysvetlenie bolo dostatočné na to, aby nebolo potrebné znalecký posudok dopĺňať. K znaleckému posudku J.. C. S., W., predloženému žalobcom, okresný súd podľa žalovaného správne postupoval, ak na tento dôkaz neprihliadal, pretože išlo o dôkaz znalcom z odboru stavebníctva, ktorý nemôže zasahovať, resp. korigovať závery znalca pre oblasť energetiky, t.j. pre úplne iný odbor. Pokiaľ sa mal podľa odvolania žalobcu J.. C. S., W. vyjadrovať k naplneniu požiadaviek Znaleckého posudku číslo: 74/2012 J.. J. D. podľa zákona č. 382/2004 Z.z., tak takisto je táto námietka bez právneho významu. Formálne náležitosti znaleckého posudku neprislúcha posudzovať inému znalcovi a už vôbec nie znalcovi z iného odboru, pretože dohľad nad dodržiavaním zákona č. 382/2004 Z.z. vykonáva Ministerstvo spravodlivosti SR, a to z vlastného podnetu alebo na základe podnetu akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osoby. Žalobca mal možnosť dať takýto podnet na Ministerstvo spravodlivosti SR vo vzťahu k Znaleckému posudku číslo: 74/2012 J.. J. D., pričom tak neurobil. Okresný súd nemohol ignorovať závery znaleckého posudku J.. D. a nemal dôvod pochybovať o ňom ani po formálnej stránke. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie.

44. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 22.10.2021. Žalobca zdôraznil, že okresný súd s ohľadom na absenciu prevádzkového poriadku rozhodoval nad rámec ustanovení zákona č. 309/2009 Z.z., resp. ustanovenia tohto zákona nesprávne interpretoval. Zákon č. 309/2009 Z.z. neposkytuje definíciu, čo je to funkčná skúška. Spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky mal určiť prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Žalovaný ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť, pretože nestanovil explicitne vo svojom prevádzkovom poriadku podmienky a spôsob vykonania funkčnej skúšky v rozhodujúcom období v roku 2011. Z tohto dôvodu porušenie zákona zo strany žalovaného nemôže byť vykladané na neprospech žalobcu. Zákon č. 309/2009 Z.z. nedefinuje ani pojem „splnenie technických podmienok na pripojenie do sústavy.“ I napriek uvedenému okresný súd dospel k záveru, že v čase vykonania funkčných skúšok neboli na zariadeniach žalobcu nainštalované fotovoltaické panely, resp. že bola nainštalovaná len nepatrná časť a z tohto dôvodu zariadenie žalobcu nespĺňalo technické požiadavky.

V zákone č. 309/2009 Z.z. sa nenachádza ustanovenie, ktoré by upravovalo, resp. špecifikovalo tzv. čiastkové protokoly a zároveň oprávnenie vykonať akúsi konečnú celkovú analýzu zariadenia výrobcu ako celku. Žalobca počas konania pred okresným súdom poukazoval na skutočnosť, že z obsahu jednotlivých protokolov vyplynulo, že nepredpokladajú ďalšiu kontrolu, či iný úkon ako podmienku vykonania funkčných skúšok, to znamená, že dňa 29.06.2011 boli vykonané všetky požadované kontroly. Tvrdenie o čiastkových kontrolách okresný súd prevzal od žalovaného a toto tvrdenie je arbitrárne, ktoré nemá oporu v žiadnom zákonnom ustanovení. Takéto konštatovanie okresného súdu presahuje rámec zákona. Žalobca zdôraznil, že čiastkové funkčné skúšky, ani komplexnú kontrolu nepredpokladá ust. § 5 ods. 14 a ani ust. 2 ods. 3 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z.. Žalobca poukázal na to, že okresný súd nevysvetlil a ani nemohol vysvetliť, pretože nemá odbornú spôsobilosť, prečo by nemohol hoc aj jeden fotovoltaický článok vyprodukovať elektrickú energiu postačujúcu na odskúšanie zariadenia, na základe čoho by mohlo dôjsť k záveru, že zariadenie je funkčné. Pokiaľ by elektrická energia privodovým vedením neprešla a samotná funkcia zariadenia by nebola odskúšaná, tak zamestnanci žalovaného by nepodpisali predmetný protokol, ktorý potvrdzuje vykonanie funkčných skúšok. Žalobca bol názoru, že ak malo byť predpokladom splnenia technických parametrov namontovanie všetkých fotovoltaických panelov, mala by takáto skutočnosť vyplývať z nejakého záväzného dokumentu, napr. prevádzkového poriadku, ktorý však žalovaný neprijal.

45. K znaleckému dokazovaniu žalobca uviedol, že znalecký posudok J.. J. D. obsahoval množstvo nezrovnalostí, na ktoré žalobca poukazoval. Opätovne žalobca poukázal na odsek 50. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu s tým, že „Znalec J.. D. nikdy neuviedol tvrdenia v tom, že z fotodokumentácie žalovaného vyplýva, že neboli namontované všetky panely. Fotodokumentácia, na ktorú poukazoval znalec, nebola totožná s tou, ktorú predložil žalovaný. Išlo o fotodokumentáciu vyhotovenú pri ohliadke znalcom dňa 03.05.2012. Konštatovanie okresného súdu je preto nesprávne. Znalecký posudok bol vykonaný na základe ohliadky vykonanej dňa 03.05.2012, t.j. rok po vykonaných funkčných skúškach. Znalec konštatuje stav ku dňu 03.05.2012, avšak žalobca preukazoval stav vykonanej funkčnej skúšky ku dňu 29.06.2011. Opätovne žalobca v tomto vyjadrení poukázal aj na zadané úlohy znalcovi. Pokiaľ znalec konštatuje, že všetky údaje, ktoré boli uvedené v Protokole o vykonaní úspešnej skúšky zo dňa 29.06.2011, sú nepravdivé, tak ide o absolútne nelogické tvrdenie. Údaje do protokolov o funkčnej skúške vyplňali samotní zamestnanci žalovaného. Žalobca zotrval na tom, že znalecký posudok nebol po formálnej a obsahovej stránke vyhotovený v súlade so zákonom č. 382/2004 Z.z.. Pokiaľ ide o znalca J.. S., ktorý vypracoval stanovisko, ku ktorému okresný súd neprihliadal, žalobca uviedol, že tento znalec sa nevyjadroval k obsahu znaleckého posudku, jeho odbornej časti, ale k formálnym nedostatkom posudku a jeho nepreskúmateľnosti, a preto bolo irelevantné z akého odboru je znalec J.. S.. Žalobca poukázal na výpoveď znalca J.. D. pred okresným súdom s tým, že zmätočne a navyše ex post vypracovaný posudok zo strany znalca J.. D. nemôže byť podkladom pre rozhodnutie vo veci. Výpoveď J.. V. nemôže byť za žiadnych okolností podkladom pre zodpovedanie odborných otázok týkajúcich sa vykonania funkčných skúšok. Samotné ÚRSO vychádzalo z podkladov, predložených len žalovaným, ktoré boli vydané v rozpore so zákonom. Žalovaný predložil ÚRSO protokoly o funkčných skúškach s dovetkom J.. V., že bolo „odskúšané len prírodné vedenie, panely nie sú namontované“. Žalobca namietal, pokiaľ okresný súd vychádzal z výsluchu J.. V., ktorého označuje ako osobu, ktorá v pozícii projektového riaditeľa manažmentu priamo vykonávala aj funkčné skúšky na iných elektrárňach, a teda vyhodnotil túto osobu ako odborne zdatnú vyjadriť sa k rozhodným skutočnostiam. J.. V. však tvrdil, že panelov bolo nainštalovaných nepatrné množstvo, následne vypovedal, že na „7 budovách nebola žiadna a na 3 bolo z kraja poukladané po jednom rade v súčte 15“ a neskôr sa opravil, že „na jednej bolo 18, na druhej asi 10 a na tretej, to by som musel pozrieť do dokumentácie.“ Takéto vyjadrenia svedka J.. V. sú nedôveryhodné a vágne. Navyiac, žalovaný najskôr tvrdil, že na strechách budov sa v čase vykonania funkčných skúšok nenachádzali žiadne fotovoltaické panely, neskôr vyšlo najavo, že ešte 01.07.2011 sa tam nejaké panely nachádzali. Žalobca zotrval na tom, že J.. V. bol na výsluch predvolaný ako svedok, nie ako znalec, ani ako odborník, ale ako osoba, ktorá bola poverená vyhotovením fotodokumentácie, a to bola jediná skutočnosť, ku ktorej sa mohol vyjadrovať. Jeho vyjadrenie o tom, koľko panelov dokáže namontovať/demontovať trojčlenná skupina, je podľa žalobcu nerelevantné a navyše nebolo podložené. Žalobca zotrval na odvolacom návrhu vyjadrenom v podanom odvolaní.

46. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 19. novembra 2021, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie. Žalovaný zdôraznil, že nevydanie prevádzkového poriadku podľa § 5 ods. 14 posledná veta zákona č. 309/2009 Z.z. nie

je porušením právnej povinnosti žalovaného voči žalobcovi. Okresný súd presvedčivo argumentoval ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, konkrétne Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 275/2015, v ktorom sa uvádza, že absencia prevádzkového poriadku znamená výlučne záväzok ÚRSO skúmať v správnom konaní správnosť a opodstatnenosť spôsobu a vykonania funkčnej skúšky, teda to, čo by inak skúmal pri schvaľovaní prevádzkového poriadku podľa § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z.z. (odsek 32., 57., str. 43, posledná veta odôvodnenia rozsudku okresného súdu). Pokiaľ ide o Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 275/2015, išlo o stav, kedy sa mala zosúladiť dovedy nejednotná rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR, čo v rámci tohto nálezu vyjadril Najvyšší súd SR nasledovne: „...Vzhľadom na nejednotnosť rozhodovacej činnosti a skutočnosť, že v tomto štádiu, vychádzajúc z princípu viazanosti súdu rozsudkom po jeho vyhlásení, senátu už neprislúcha akokoľvek dodatočne doplňovať, objasňovať ani prípadne meniť argumentáciu v ňom uvedenú, rozhodnutie o sťažnosti necháva na posúdení ústavného súdu.“ V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžf 58/2014, sp. zn. 4 Sžf 5/2014, sp. zn. 4 Sžf 54/2014. Práve uvedenú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, jej nejednotnosť, vyriešil Ústavný súd SR v Náleze sp. zn. II. ÚS 275/2015. Ústavný súd SR k ust. § 5 ods. 14 posledná veta zákona č. 309/2009 Z.z. uviedol, že toto zákonné ustanovenie treba považovať za ustanovenie zmocňujúceho charakteru a z neho vyplýva povinnosť prevádzkovateľa distribučnej siete zakotviť spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky do svojho prevádzkového poriadku. Ďalej ústavný súd uviedol, že verejno-právna povaha funkčnej skúšky je daná zakotvením jej podmienok a spôsobu jej vykonania v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa regionálnej distribučnej siete, ktorý podlieha schváleniu úradu v správnom konaní. Bez splnenia príkazu, ktorý vyplýva z ustanovenia § 5 ods. 14 posledná veta zákona č. 309/2009 Z.z. možno funkčnú skúšku, ktorú vykonal pre sťažovateľku prevádzkovateľ, považovať iba za súkromno-právnu činnosť.

47. Žalovaný poukázal na to, že z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 275/2015 vyplýva to, že bolo povinnosťou úradu v rámci správneho konania posúdiť rozhodujúcu otázku z verejno-právneho pohľadu, a to vrátane preskúmania postupu prevádzkovateľa v súvislosti so spôsobom a podmienkami vykonania funkčnej skúšky. Znamená to, že úrad by mal podľa Nálezu Ústavného súdu SR popri obvyklom skúmaní v danom type konania skúmať navyše aj správnosť a opodstatnenosť spôsobu a podmienok vykonania funkčnej skúšky, teda to, čo by inak skúmal pri schvaľovaní prevádzkového poriadku obsahujúceho požiadavky vyplývajúce z ustanovenia § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z.z.. Žalovaný uviedol, že podľa záverov Ústavného súdu SR vyplýva to, že samotná skutočnosť, že prevádzkovateľ distribučnej siete nemal schválený prevádzkový poriadok, ho neoprávňuje, aby si podmienky pripojenia zariadenia do sústavy mohol určiť sám. Ústavný súd SR sa vyjadril jasne, že v prípadoch ako bol judikovaný prípad, musia byť podmienky pripojenia do sústavy posudzované v správnom konaní ÚRSO-m pre ich verejnoprávny charakter, t.j. nemôžu byť určované samotným prevádzkovateľom distribučnej siete. V danej veci nebolo nikdy sporné to, či žalovaný sám určoval podmienky pripojenia do sústavy. Naopak, tieto boli predmetom samostatného konania pred ÚRSO a Regulačnou radou, pričom žalobca ani nepokladal za potrebné ich rozhodnutia napadnúť správnu žalobou. Tieto rozhodnutia okresný súd podrobne rozobral v odsekoch 56., 57. odôvodnenia svojho rozsudku, pričom oba orgány sa podrobne zaoberali podmienkami pripojenia zariadenia žalobcu do sústavy, t.j. v zmysle záverov Nálezu Ústavného SR súdu sp. zn. II. ÚS 275/2015 v plnom rozsahu nahrádzali chýbajúci prevádzkový poriadok. Už len to, že žalobca tieto rozhodnutia akceptoval a nepodal voči nim správnu žalobu, ho úplne diskvalifikuje z právnej vety vyjadrenej Ústavným súdom SR v Náleze sp. zn. II. ÚS 275/2015, že nevydanie prevádzkového poriadku podľa § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z.z. by mohlo akýmkoľvek spôsobom byť na ujmu žalobcu.

48. Žalovaný poukázal na to, že mu nie je zrejmé, z akého dôvodu žalobca opakovane tvrdí, že v spise sa nenachádza odborné stanovisko kompetentnej osoby k splneniu technických podmienok na pripojenie jeho zariadenia do sústavy. Žalovaný zdôraznil, že súdny spis obsahuje znalecký posudok J. J. D., jeho výpoveď pred okresným súdom, argumentáciu ÚRSO a Regulačnej rady v súvisiacom cenovom konaní (pripojený spis), výpoveď svedka V., ktorý vyhotovil fotodokumentáciu zariadenia 01.07.2011, t.j. dva dni potom, ako žalobca tvrdil, že zariadenie elektrárne malo byť plne funkčné. Podľa žalovaného skutočnosť, že zariadenie žalobcu za roky 2011 aj 2012 vyrobilo 0,00 kW elektrickej energie, je nutné vyhodnotiť ako všeobecne overiteľný fakt, že zariadenie nemohlo byť funkčné, t.j. nemohlo dodávať nikdy v r. 2011 a v r. 2012 žiadnu elektrinu do siete. Žalobca sa nevysporiadal so skutočnosťou, že elektromer jeho zariadenia na výrobu elektriny vykazoval za roky 2011 aj 2012 číslo 0, čo aj pre sudcu bez technického vzdelania musí znamenať jednoznačný záver, či takéto zariadenie mohlo byť v roku 2011 funkčné. Záver, ku

ktorému dospel okresný súd, je záverom, ktorý je možné prijať aj bez akéhokoľvek ďalšieho technického podkladu a i napriek tomu okresný súd mal k dispozícii aj znalecký posudok J.. D., jeho výpoveď, rozhodnutia ÚRSO a Regulačnej rady a výpoveď zamestnanca žalovaného na odbornej pozícii. Naviac, okresný súd svoje závery podložil argumentáciou inštitúcií a osôb s odborným zameraním na energetiku, čo vyjadril v odsekoch 36. až 58. odôvodnenia svojho rozsudku. Námietka žalobcu v tom, že okresný súd sa nezaoberal otázkou, koľko panelov by bolo potrebné na výrobu deklarovaného výkonu 97,74 kW a či vôbec tých niekoľko nainštalovaných panelov bolo schopných vyprodukovať nejakú elektrickú energiu, je podľa žalovaného irelevantná. Bolo preukázané, že zariadenie nevyprodukovalo žiadnu elektrickú energiu a vôbec nebolo schopné ju vyrábať a dodávať do sústavy. Žalobca opätovne namieta znalecký posudok J.. D., ktoré námietky podľa žalovaného sú v rozpore s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, na ktorú žalovaný poukázal vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu. Žalobca neuviedol žiaden relevantný dôvod, prečo by sa mal okresný súd odchýliť od záverov tohto znalca a nahradiť ho laickými úvahami žalobcu. Okresný súd na základe námietok žalobcu si nechal závery znaleckého posudku J.. D. vysvetliť aj vypočítaním tohto znalca na nariadenom pojednávaní dňa 12.05.2021, ktoré vysvetlenie bolo dostatočné na to, aby nebolo potrebné znalecký posudok dopĺňať. K formálnym náležitostiam znaleckého posudku, čo namietal žalobca, žalovaný s poukazom na ust. § 27 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z.z. uviedol, že uvedené patrí výlučne do dispozície Ministerstva spravodlivosti SR. Naviac, formálne náležitosti znaleckého posudku nemôže hodnotiť iný znalec pre iné odvetvie. J.. C. S., W.. ako znalec pre odbor stavebníctvo nemôže zasahovať, resp. korigovať závery znalca pre oblasť energetiky, t.j. pre úplne iný odbor. Pokiaľ ide o závery ÚRSO a Regulačnej rady, žalobca nemôže otvárať otázky, ktoré boli pred týmito orgánmi riadne prejednané a právoplatne rozhodnuté. Žalobca mal možnosť rozhodnutia ÚRSO a Regulačnej rady napadnúť správnu žalobou, čo nevyužil. ÚRSO aj Regulačná rada sa vo svojich rozhodnutiach veľmi podrobne zaoberali otázkami (ne)funkčnosti deklarovanej FVE elektrárne žalobcu. Žalovaný sa stotožnil s tým, že svedok V. nebol na výsluch predvolaný ako znalec, avšak to, že sa p. V. vedel relevantne vyjadriť k dotknutej problematike neznamená, že okresný súd jeho výpoveď vyhodnocoval inak ako výsluch svedka.

49. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 2.12.2021 (č.l. 1223 spisu) bolo vyjadrenie žalovaného doručené na vedomie žalobcovi.

50. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch II., III. potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

51. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/184/2021-1260 zo dňa 22.04.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 18.05.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

52. Krajský súd má za to, že pre odvolacie dôvody žalobcu a ich posúdenie pred krajským súdom ako odvolacím súdom bolo potrebné opätovne poukázať na žalobcom vymedzený skutok, ktorým žalobca uplatnil svoj žalobný nárok ako nárok na náhradu škody. Žalobca uviedol, že žalovaný porušil zákonnú povinnosť, a to ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 309/2009 Z.z.“) v znení platnom a účinnom do 30.06.2011, keďže toho času ide o ust. § 5 ods. 7 zákona č. 309/2009 Z.z., pokiaľ nevydal žalobcovi doklad - protokol o úspešnom vykonaní funkčných skúšok jednotlivých fotovoltaických elektrární žalobcu, a tým zmaril vydanie cenového rozhodnutia od ÚRSO, zmaril vykonávanie podnikateľskej činnosti žalobcu v oblasti dodávky elektriny do distribučnej siete žalovaného a súčasne boli zmarené žalobcom vynaložené finančné investície na stavbu fotovoltaickej elektrárne, čím spôsobil žalobcovi škodu. Žalobca nárok na náhradu škody vykvalifikoval a odvodzoval od porušenia zákonnej povinnosti žalovaným. Žalobca si uplatnil náhradu škody vo výške 7.499.340 Eur, ktorá pozostávala z ušlého zisku vo výške 900.000,- Eur, ktorý by žalobca dosiahol v období od 07/2011 do 06/2017, z nenávratného finančného príspevku od Ministerstva hospodárstva SR vo výške 2.199.780,- Eur a z investičných nákladov na výstavu FVE vo výške 4.399.560,- Eur.

53. Okresný súd vecne správne postupoval, ak dôkaznú povinnosť sporových strán, následne vykonávané dokazovanie, výsledky z neho získané a právne posúdené zhodnocoval k tomu, či žalovaný porušil zákonnú povinnosť ako primárny základný predpoklad uplatnenej škody žalobcom. Krajský súd zvyrazňuje, že pokiaľ nie je v súdnom spore preukázaný tento základný predpoklad, v danej veci žalobcom tvrdené porušenie zákonnej povinnosti žalovaným, tak z titulu hospodárnosti sporového konania niet zákonného priestoru k tomu, aby bolo pristúpené k zhodnocovaniu, posudzovaniu ďalších právnych predpokladov uplatnenej škody, ktorými sú príčinná súvislosť medzi porušením zákonnej povinnosti a vznikom škody a vznik škody. Krajský súd sa stotožňuje so správnym postupom okresného súdu, ktorý konštatoval, že ak žalobca odvodzoval svoj nárok na náhradu škody od tvrdeného porušenia zákonnej povinnosti žalovaným, vyplývajúcej z ustanovení zákona č. 309/2009 Z.z., tak nešlo o škodu uplatnenú zo záväzkového vzťahu, ktorý by spadal pod hmotné právo - Obchodný zákonník, ani o škodu, ktorá by bola spôsobená porušením povinností upravených Obchodným zákonníkom ako hmotným právom (§ 757 Obchodného zákonníka). Ak išlo o tvrdenia žalobcu o porušení povinností podľa iného právneho predpisu, a to zákona č. 309/2009 Z.z., tak na uplatnenú škodu bolo nevyhnutné aplikovať ust. § 420 Občianskeho zákonníka.

54. K prvému a základnému predpokladu uplatnenej škody, a to tvrdenia porušenia konkrétnej právnej povinnosti žalovaným, bolo podľa názoru krajského súdu potrebné aj v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu uviesť citáciu rozhodného zákonného ustanovenia, od ktorého žalobca uplatňoval svoj nárok.

55. V zmysle ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. v znení účinnom k 30.06.2011 (poznámka krajského súdu: žalobca za kľúčový a priamy dôkaz preukazujúci úspešnosť vykonania funkčnej skúšky označil Protokol o jej vykonaní zo dňa 29.06.2011) prevádzkovateľ distribučnej sústavy, do ktorého sústavy má byť zariadenie výrobcu elektriny pripojené, je povinný vykonať funkčnú skúšku do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti výrobcu elektriny. Ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, prevádzkovateľ distribučnej sústavy vydá výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania. Funkčná skúška sa nevyžaduje, ak zariadenie výrobcu elektriny nebude pripojené do sústavy. Spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky určí prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy.

56. Podľa ust. § 5 ods. 7 zákona č. 309/2009 Z.z. (poznámka krajského súdu: je znením toho času platným) prevádzkovateľ distribučnej sústavy, do ktorého sústavy má byť zariadenie výrobcu elektriny pripojené, je povinný vykonať funkčnú skúšku do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti výrobcu elektriny. Ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, prevádzkovateľ distribučnej sústavy vydá výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania. Funkčná skúška sa nevyžaduje, ak zariadenie výrobcu elektriny nebude pripojené do sústavy. Spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky určí prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy.

57. Krajský súd zvyrazňuje k odvolacím dôvodom žalobcu, že pre ich posúdenie bolo podstatné a rozhodné vymedzenie skutku, od ktorého žalobca odvodzoval uplatnený nárok na náhradu škody, znenie vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, u ktorého žalobca tvrdil porušenie žalovaným a následkom toho vznik škody na strane žalobcu. Krajský súd za aplikácie ust. § 383 CSP pri posúdení odvolacích dôvodov žalobcu bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, pretože neboli zistené dôvody na zopakovanie alebo doplnenie dokazovania. Okresný súd v potrebnom rozsahu, za dôkaznej povinnosti sporových strán vykonal dokazovanie k tomu, aby mohol prijať skutkové a právne závery k žalobcom uplatnenej náhrade škody.

58. Krajský súd k odvolacím dôvodom žalobcu uvádza, že ich vyhodnocoval primárne za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP, pretože sa stotožňuje so skutkovými zisteniami vyjadrenými okresným súdom a následne s právnym posúdením, preto v podrobnostiach k odvolacím dôvodom žalobcu odkazuje na závery okresného súdu vyjadrené v odôvodnení napadnutého rozsudku. Krajský súd však k naplneniu zákonného ust. § 387 ods. 3 druhá veta CSP v odôvodnení svojho rozsudku uvádza k podstatným odvolacím dôvodom nasledovné zhodnotenia.

59. Podstatou odvolania žalobcu bolo tvrdenie, že žalovaný porušil zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z., toho času v znení ust. § 5 ods. 7, ak nevydal ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy úpadcovi - PROFIL RAKOVO, spol. s r.o. ako výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, ktorý doklad bol potrebný pre cenové konanie v administratívnom konaní pred Úradom pre reguláciu sieťových odvetví ako orgánu príslušného na konanie vo veci rozhodnutia o cene elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2011. V odvolaní zvýraznil, že pokiaľ podľa vyššie citovanej zákonnej úpravy žalovaný v rozhodnom čase nevydal prevádzkový poriadok, v ktorom by bol vymedzený spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky, potom porušenie zákonnej úpravy žalovaným nemôže byť na neprospech žalobcu. Žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 373/2015 zo dňa 25.11.2015. Žalobca za kľúčový a priamy dôkaz, ktorým preukazoval úspešnosť vykonania funkčnej skúšky, považoval Protokol o jej vykonaní zo dňa 29.06.2011, v ktorom bolo uvedené, že tento protokol spolu so zápisnicou o prevzatí stavby je dokladom o úspešnom vykonaní funkčných skúšok podľa zákona o podpore obnoviteľných zdrojov energie č. 309/2009 Z.z., ktorý bol podpísaný zamestnancami žalovaného, títo podpísali jednotlivé protokoly bez akýchkoľvek výhrad. Žalobca v odvolaní zdôraznil, že čiastkové funkčné skúšky, ani komplexnú kontrolu nepredpokladá ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z., ani ust. § 2 ods. 3 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z., pričom okresný súd riešil odbornú otázku, ktorá nespadá do jeho kompetencie, ak uviedol, že ak v čase funkčných skúšok neboli na zariadeniach žalobcu - úpadcu PROFIL RAKOVO, spol. s r.o., nainštalované všetky fotovoltaické panely, resp. len ich nepatrná časť, tak zariadenie žalobcu - úpadcu nespĺňalo technické požiadavky. Žalobca v odvolaní zdôraznil, že okresný súd nemohol vysloviť záver na odbornú otázku, ak uviedol, že pokiaľ na zariadeniach výrobcu elektriny, a to úpadcu neboli nainštalované všetky fotovoltaické panely, a to v celkovom počte, tak takéto zariadenie nespĺňalo podmienku pripojenia do sústavy a nemohlo slúžiť na výrobu elektriny. K takémuto záveru podľa žalobcu bolo potrebné odborné vyjadrenie. Žalobca rovnako v odvolaní kládol dôraz na Protokol zo dňa 29.06.2011, ktorý mal byť dôkazom preukazujúcim úspešnosť vykonania funkčnej skúšky.

60. Krajský súd na základe výsledkov dokazovania vykonaného pred okresným súdom, v súlade so závermi okresného súdu konštatuje, že práve výsledky dokazovania potvrdili to, že Protokol zo dňa 29.06.2011 nie je dôkazom o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky. Krajský súd sa oboznámil s Protokolom zo dňa 29.06.2011, v ktorom sa zo strany p. V. V. za žalovaného - riaditeľ sekcie AM, konštatuje odskúšanie len prívodného vedenia, panely nie sú namontované. Súčasne je uvedené, že bez tohto podpisu, t.j. podpisu p. V. V. je protokol neplatný. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalobcu uvádza, že na ním zvýrazňovaný dôkaz Protokol o vykonaní funkčnej skúšky zo dňa 29.06.2011 je potrebné nazerať komplexne, spolu s tým, čo nielen v konaní pred okresným súdom v rámci vykonávaného dokazovania vyšlo najavo, ale aj v rámci správneho konania pred ÚRSO v zmysle pripojeného spisového materiálu, týkajúceho sa administratívneho konania, v ktorom boli posudzované podmienky pre vydanie cenového rozhodnutia, v ktorom administratívnom konaní bolo posudzované, či zariadenie úpadcu ako výrobcu elektriny bolo funkčné, či bolo schopné vyrábať a následne aj dodávať elektrinu do distribučnej sústavy.

61. Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacím dôvodom žalobcu v tom, že by okresný súd riešil odbornú otázku, pre zodpovedanie ktorej nemal odbornú spôsobilosť. Okresný súd predsa na základe výsledkov dokazovania konštatoval, že ak sa na základe podkladov uvažovalo o určitom počte fotovoltaických panelov, ktoré, ak tam nemali byť všetky nainštalované, resp. žalobca bez akýchkoľvek pochybností spoľahlivo nepreukázal, že na zariadení boli nainštalované všetky fotovoltaické panely, tak logicky ani nemohli byť potom overené výsledky funkčných skúšok, ku ktorému zhodnoteniu úplne legitímne mohol dospieť okresný súd. Navyiac, krajský súd dodáva, že okresný súd vyjadroval závery, ktoré vyplývali z dôkazov predložených k tomu odborne spôsobilými osobami.

62. Žalobca v odvolaní namietal spôsob, akým okresný súd hodnotil fotodokumentáciu predloženú žalobcom a žalovaným. Krajský súd v konaní okresného súdu nezistil, že by postupoval svojvoľne pri hodnotení fotodokumentácie predloženej žalobcom. V zmysle Čl. 15 ods. 1, 2 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Okresný súd za aplikácie Čl. 15, § 191 CSP hodnotil pred ním vykonané dôkazy, pričom uvedené sa vzťahuje aj ku fotodokumentácii žalobcu a žalovaného. Výsledkom posudzovania týchto dôkazov bol okresným súdom prijatý záver, že neakceptoval ako vierohodné dôkazy žalobcu, ktorými žalobca preukazoval, že pred rozhodným Protokolom zo dňa 29.06.2011 boli na zariadeniach úpadcu namontované všetky panely. Ak sa žalovaný v súdnom konaní

bránil tým, že nie sú pravdivé tvrdenia a dôkazy žalobcu, že by na zariadeniach úpadcu boli namontované všetky fotovoltaické panely, tak logicky žalovaný predkladal dôkazy, ktorými vyvracal tvrdenia, dôkazy žalobcu o namontovaní všetkých panelov k momentu Protokolu zo dňa 29.06.2011, k čomu slúžili žalovaným predložené fotografie, vyhotovené p. V. z dátumu 01.07.2011, t.j. dva dni po tom, ako žalobca tvrdil, že zariadenie úpadcu ako výrobcu elektriny malo byť plne funkčné. Z fotodokumentácie vyhotovenej žalovaným, z výsluchu svedka J. V., zo Znaleckého posudku číslo: 74/2012 znalca J. J. D., z rozhodnutia ÚRSO, Regulačnej rady vyplynulo, že na strechách budov úpadcu bola nainštalovaná iba nepatrná časť panelov, na niektorých budovách žiadne panely. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov mal preukázať, že na zariadeniach žalobcu, resp. úpadcu v deň vykonávania skúšok dňa 29.06.2011 neboli, resp. nemohli byť nainštalované všetky fotovoltaické panely v počte 4444 kusov, ako to tvrdil žalobca.

63. Žalobca v odvolaní v odseku 41. poukazoval na to, že žalovaný nenamietal vierohodnosť fotografií predložených žalobcom, nenamietal, že by na nich nemali byť nehnuteľnosti žalobcu, také popretie zo strany žalovaného sa v spise nenachádza a i napriek tomu okresný súd dospel k záveru o nedôveryhodnosti fotodokumentácie žalobcu, resp. o tom, že nebolo preukázané, že ide o nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, ktorý postup žalobcu zo strany okresného súdu hodnotil ako svojvoľný, porušujúci právo žalobcu na spravodlivý proces, ak okresný súd mal podľa žalobcu v tomto smere prevziať procesnú aktivitu namiesto žalovaného. Krajský súd k uvedenej odvolacej námietke žalobcu poukazuje na to, že aj za stavu kontradiktórnosti konania nie je možné súdu odňať zákonné právo hodnotenia dôkazov predkladaných sporovou stranou, ktoré mu vyplýva z Čl. 15 CSP, z ust. § 191 ods. 1 CSP. Za aplikácie Čl. 15 CSP, § 191 CSP okresný súd hodnotil fotodokumentáciu predloženú žalobcom a následne aj žalovaným v kontexte ostatných dôkazov a v rámci tohto hodnotenia dané okresnému súdu zákonom podľa ust. § 191 CSP, skonštatoval, že nebola preukázaná výpovedná hodnota fotodokumentácie žalobcu v tom, že by z nej vyplynulo, že sa týka nehnuteľností patriacich žalobcovi, resp. úpadcovi. Pokiaľ bola predložená fotodokumentácia žalobcu aj žalovaného, tak bolo povinnosťou okresného súdu, aby vyhodnotil tieto dôkazy, ich výpovednú hodnotu k tomu, či zariadenie žalobcu - úpadcu obsahovalo fotovoltaické panely v požadovanom rozsahu. Išlo o postup okresného súdu, ktorý zodpovedá ust. § 191 CSP.

64. Krajský súd poukazuje na to, že ak žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť z titulu porušenia zákonnej povinnosti žalovaným, ktorý žalobcovi nevydal doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, tak žalobca vo vyvolanom súdnom spore bol povinný dokázať, že bol pripravený technicky na funkčné skúšky a že tieto boli vykonané s výsledkom ich úspešnosti a i napriek tomuto žalovaný žalobcovi nevydal doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, čo sa však žalobcovi v sporovom konaní nepodarilo preukázať. Stav tvrdený žalobcom nebol preukázaný dôkazmi predkladanými, keď tieto zo strany žalovaným predložených dôkazov boli vyvrátené.

65. V ďalšej časti odvolania žalobca vzniesol námietky k výpovedi svedka J. V.. Žalovaný výsluch tohto svedka síce označil, ale neuviedol, k akým skutočnostiam má byť vypočutý. Žalovaný okresnému súdu ani žalobcovi neoznámil v dostatočnom predstihu, že svedka privedie na pojednávanie, a preto podľa žalobcu nebola dodržaná lehota na prípravu pojednávania, prípravu otázok na svedka, ktorému navyše boli zo strany žalovaného kladené odborné otázky, čo umožnil okresný súd i napriek námietkam žalobcu, pričom svedok navrhnutý žalovaným sa mal vyjadriť len k fotografiám. Ani tento odvolací dôvod žalobcu nebol relevantný. Krajský súd poukazuje na ust. § 202 CSP, ktorým sa upravuje postup pri výsluchu svedka. Podľa ust. § 202 ods. 1 CSP po výpovedi svedka strany sporu a súd môžu klásť otázky. Ak svedkovi J. V. tak sporové strany aj okresný súd kládli otázky, tento postup korešpondoval so zákonným ustanovením § 202 ods. 1 CSP, preto postupu vykonávania tohto dôkazu v konaní pred okresným súdom nemožno nič vytknúť. Súčasne krajský súd zvyrazňuje, že žalobca bol profesionálne zastúpený právnym zástupcom a v štádiu vykonávania dôkazu výpovede svedka J. V. žalobca, jeho právny zástupca mali vedomosť, čo je predmetom dokazovania, preto v rámci prípravy na pojednávanie nebolo tu len právo, ale aj povinnosť sa na pojednávanie pripraviť, ktorá príprava v sebe zahŕňa aj prípravu otázok na svedka. K profesionálnemu právnemu zastúpeniu žalobcu a k tomuto odvolaciemu dôvodu, vrátane prípravy na pojednávanie krajský súd poukazuje na ustanovenie Čl. 11 ods. 3 CSP, podľa ktorého kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou. Krajský súd zvyrazňuje, že žalobca, jeho právny zástupca mali vedomosť, čo je predmetom konania, predmetom dokazovania, a tým mali podklad k príprave pojednávania, dokazovania na ňom, a to aj k príprave výpovedí svedka J. V..

66. Ďalším z odvolacích dôvodov žalobcu bola námietka vyhodnotenia svedeckej výpovede J.. V. a čestného prehlásenia V. K., predloženého žalobcom, z ktorého malo vyplývať namontovanie panelov približne 4000 kusov, ktoré bolo dokončené dňa 28.06.2011. Žalobca nesúhlasil s tým, že okresný súd toto čestné prehlásenie p. V. K. vyhodnotil ako nedôveryhodné s poukazom na výpoveď svedka J.. V.. Krajský súd konštatuje, že okresný súd riadnym spôsobom v odsekoch 44., 45. odôvodnenia napadnutého rozsudku presvedčivo zhodnotil tieto vykonané dôkazy, a to výpoveď svedka - zamestnanca žalovaného - J.. V. V. a čestné prehlásenie zamestnanca žalobcu - V. K.. Tieto dôkazy okresný súd nehodnotil izolovane, ale v kontexte s ďalšími dôkazmi vykonanými pred okresným súdom. Okresný súd uvedené čestné prehlásenie zamestnanca žalobcu - V. K. zhodnotil ako nedôveryhodné, pretože na základe fotodokumentácie vyhotovenej žalovaným, z výsluchu svedka J.. V., z rozhodnutia ÚRSO, Regulačnej rady, zo Znaleckého posudku číslo: 74/2012 znalca J.. J. D. vyplynulo, že na strechách budov žalobcu - úpadcu bola nainštalovaná iba nepatrná časť panelov. K správnosti vyhodnotenia týchto vykonaných dôkazov krajský súd dodáva, že ak aj žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu v zmysle Čl. 15 ods. 2 CSP, je potrebné poukázať na rozdiel dôkazu, a to výpovede svedka, oproti čomu bolo čestné prehlásenie, keď svedok pred výpoveďou je poučený o povinnosti vypovedať pravdivo, s poučením o trestno-právnych následkoch krivej výpovede, a preto je možné konštatovať, že pri týchto dvoch dôkazoch je namieste pripísať „vyššiu“ výpovednú hodnotu dôkazu svedeckej výpovede.

67. Podľa odvolacích dôvodov žalobca namietal aj závery okresného súdu, vyjadrené v odseku 50. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré sa týkali vyjadrení a záverov znalca J.. D. v Znaleckom posudku číslo: 74/2012, okrem iného aj z toho dôvodu, že znalec nikdy neuviedol tvrdenia konštatované okresným súdom, že FVE žalobcu ku dňu 30.06.2011 nebola úplne dokončená, že z fotodokumentácie žalovaného vyplýva, že neboli namontované všetky panely, teda že zariadenie žalobcu nebolo dokončené ako celok. Žalobca v odvolaní namietal to, že Znalecký posudok znalca J.. D., číslo: 74/2012 nespĺňal náležitosti vyžadované právnou normou s tým, že závery sú nepoužiteľné pre toto súdne konanie, ak znalec konštatuje, že FVE bola nefunkčná ku dňu 03.05.2012, čo nesúvisí s predmetom konania, v ktorom bola preukazovaná skutočnosť, že funkčná skúška bola dňa 29.06.2011 vykonaná úspešne.

68. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s vyhodnotením záverov Znaleckého posudku číslo: 74/2012 znalca J.. D. tak, ako to vyjadril okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku a z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach odkazuje na závery rozsudku okresného súdu. K zvýrazneniu správnosti posúdenia záverov vyplývajúcich zo znaleckého posudku znalca J.. D. v neposlednom rade patrí aj postup okresného súdu, ktorý znalca J.. D. pribral do konania za účelom jeho výsluchu, išlo o znalca v odbore energetika. Na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 12.05.2011 boli znalcovi J.. J. D. kladené otázky zo strany sporových strán. Na otázku právneho zástupcu žalobcu znalec uviedol, že podklady, ktoré boli predložené, nedokazovali skutočnosť, že elektrárň bola k danému dátumu 30.06.2011 funkčná. Ďalej znalec uviedol, že bolo odskúšané len prírodné vedenie, panely neboli namontované, čo mal potvrdiť podpisom nejaký zamestnanec úpadcu PROFIL RAKOVO, spol. s r.o., a to znamená, že elektrárň nemohla byť funkčná a toto podľa znalca je dokladované aj fotografiou elektromeru, kde elektromer ukazuje 0,00 kW, t.j. že nebola vyrobená žiadna elektrická energia od času, kedy bol tento elektromer inštalovaný. Znalec ďalej uviedol, že ak je tam uvedená 0,00, znamená to, že elektrárň nebola nikdy pripojená do siete a nebola funkčná. Krajský súd má za to, že Znalecký posudok číslo: 74/2012, vypracovaný znalcom J.. J. D. v administratívnom konaní pre zadávateľa ÚRSO, vo veci posúdenia súladu skutočného stavu fotovoltaiických elektrární so stavom v dokumentácii predloženej k cenovému konaniu a zistenie skutočného inštalovaného výkonu zdroja bol dôkazom relevantným a použiteľným aj v danom súdnom konaní, z ktorého ako jedného z dôkazov vykonaných pred okresným súdom bolo vychádzané.

69. Relevantnosť a použiteľnosť tohto znaleckého posudku aj v danom súdnom konaní nesporne vyplýva z toho, že sa ním riešila rovnaká odborná otázka aj pre posúdenie žalobcovho nároku, jeho tvrdení v tom, či zariadenie žalobcu - úpadcu bolo technicky pripravené na funkčné skúšky a či tieto boli vykonané s výsledkom ich úspešnosti, zodpovedanie ktorých otázok bolo základom pre tvrdenia žalobcu a rozhodnutie okresným súdom, či tento predpoklad bol splnený, žalobcom preukázaný k tomu, aby mohlo byť konštatované, že žalovaný ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy porušil zákonnú povinnosť v zmysle ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. (toho času znenie ust. § 5 ods. 7 zákona č. 309/2009 Z.z.) a žalobcovi - úpadcovi ako výrobcovi elektriny nevydal doklad o úspešnom vykonaní

funkčnej skúšky. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania žalobcoví sa nepodarilo preukázať tento zákonom vyžadovaný predpoklad, a tým žalovaný nemal zákonnú povinnosť vydať žalobcovi - úpadcovi ako výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky. Krajský súd uvádza, že žalobcom vyjadrený kľúčový a priamy dôkaz o úspešnosti vykonanej funkčnej skúšky, a to Protokol o jej vykonaní zo dňa 29.06.2011, je protokolom, v ktorom sa uvádza zo strany J.. V. to, že bolo odskúšané len prírodné vedenie, panely neboli namontované a toto tvrdenie v kontexte ďalších odborných dôkazov bolo preukázané, preto žalobcoví sa nepodarilo dokázať, že splnil zákonný predpoklad, a to technickú prípravu zariadenia a úspešnosť funkčnej skúšky, aby mohla nasledovať zákonná povinnosť žalovaného vydať žalobcovi doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky zariadenia.

70. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu k ust. § 5 ods. 14 (tohto času § 5 ods. 7) zákona č. 309/2009 Z.z. uvádza, že žalobca mal dôkaznú povinnosť preukázať zákonný predpoklad, že jeho zariadenie ako výrobcu elektriny spĺňalo technické podmienky na pripojenie do sústavy, že bola úspešne vykonaná funkčná skúška zariadenia na výrobu elektrickej energie a i napriek uvedenému žalovaný žalobcovi nevydal doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky. Práve odborná otázka, či zariadenie žalobcu - úpadcu ako výrobcu elektriny spĺňalo technické podmienky na pripojenie do sústavy, bola riešená aj v administratívnom konaní, ktoré predchádzalo tomuto súdnemu konaniu a na ktoré závery a výsledky namiesto poukázal okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku. Aj v administratívnom konaní pred ÚRSO bolo konštatované, že zákonný predpoklad splnenia technických podmienok na pripojenie zariadenia do distribučnej sústavy nebol žalobcom preukázaný, a tým ani v administratívnom konaní konštatovaný ako splnený. Rovnako odvolacím súdom, ako aj okresným súdom bolo z pripojeného administratívneho spisu zistené, že predmetom správneho konania pred ÚRSO, Regulačná rada ako odvolací orgán, bolo posudzovanie po technickej stránke, či zariadenie výrobcu - úpadcu bolo funkčné, či bolo schopné vyrábať a následne aj dodávať elektrinu do distribučnej sústavy. Krajský súd poukazuje aj na Rozhodnutie ÚRSO - Regulačná rada Číslo: 02/38668/16/RR zo dňa 05.04.2016, ktorým bolo odvolanie regulovaného subjektu - úpadcu PROFIL RAKOVO, spol. s r.o., IČO: 31 617 883, proti rozhodnutiu ÚRSO č. 0036/2015/E-ZK zo dňa 19.10.2015, zamietnuté a potvrdené toto rozhodnutie ÚRSO. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa konštatuje záver prvostupňového orgánu, že funkčná skúška nebola vykonaná v súlade s ust. § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z., odkazuje sa na Znalecký posudok číslo: 74/2012 so záverom prvostupňového orgánu, že úpadca - PROFIL RAKOVO, spol. s r.o., neodstránil nedostatky cenového návrhu. V administratívnom konaní ÚRSO riešilo funkčnú skúšku ako prejudiciálnu otázku pre svoje konanie a rozhodovanie. Odvolací orgán ÚRSO - Regulačná rada v rozhodnutí o odvolaní na strane 31. odôvodnenia poukazuje na Znalecký posudok číslo: 74/2012, podľa ktorého FVE Rakovo SO.01 nebola k 30.06.2011 a ani k 31.12.2011 úplne dokončená a vyhotovená podľa predložených pokladov. Ďalej na strane 34 odôvodnenia správneho rozhodnutia sa poukazuje na to, že funkčná skúška z 29.06.2011 bola neúspešná, pretože na zariadeniach projektu FVE Rakovo neboli nainštalované samotné fotovoltaičné panely, na strane 35 odôvodnenia správne odvolací orgán poukazuje na e-mailovú komunikáciu so spoločnosťou Altener, že konkrétne 29.06.2011, ako ani 21.12.2011 nemohla úspešne prebehnúť funkčná skúška na žiadanom zo zariadení projektu FVE Rakovo, nakoľko objednávka panelov, ktoré mali byť v súlade s projektovou dokumentáciou, resp. aj ich kúpa a výmena mala podľa vyjadrení samotnej spoločnosti - úpadcu PROFIL RAKOVO, spol. s r.o., prebiehať až v roku 2012. Na strane 36 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu sa konštatuje, že funkčná skúška, ktorú by bolo možné považovať za úspešne vykonanú, bola len pre prírodné vedenie zariadenia FVE Rakovo SO.01, pričom ani Protokol o vykonaní funkčnej skúšky zo dňa 21.12.2011 nepotvrďuje úspešné vykonanie funkčnej skúšky, ak k 21.12.2011 bol na zariadení FVE Rakovo SO.01 ten istý stav, ako ku dňu 29.06.2011, teda panely neboli nainštalované. Ďalej odvolací správny orgán konštatuje, že zariadenie FVE Rakovo SO.01 nebolo pripojené na elektrickú sústavu, nebolo uvedené do prevádzky, z čoho vyplýva, že nevyrábalo žiadnu elektrinu, a teda nesplnilo podmienky, aby bolo možné určiť, resp. schváliť pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku pre zariadenie FVE Rakovo SO.01. Na strane 38 odôvodnenia správneho rozhodnutia sa poukazuje, že ku dňu 29.06.2011, k 21.12.2011 panely neboli nainštalované, a preto pre predmetné zariadenie nemohli byť vykonané úspešné funkčné skúšky, či už ku dňu 29.06.2011 alebo k 21.12.2011, naviac, zo Znaleckého posudku číslo: 74/2012 vyplynulo, že k uvedeným dátumom panely neboli nainštalované. Odvolací správny orgán na strane 41 odôvodnenia svojho rozhodnutia ďalej konštatoval, že v rámci cenového konania nebolo možné schváliť, resp. určiť pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku tak, ako to žiadala spoločnosť PROFIL RAKOVO, spol. s r.o. (úpadca), pretože nebolo preukázané, že na zariadeniach projektu FVE Rakovo boli panely nainštalované a boli úspešne vykonané funkčné skúšky. Z tohto dôvodu preto nebolo možné

v predmetných elektrárňach vyrábať a následne dodávať elektrinu do distribučnej sústavy a skutočnosť, že panely neboli nainštalované, je neodstrániteľným nedostatkom návrhu ceny.

71. Nielen v samostatnom administratívnom konaní, ale aj na základe dokazovania vykonaného pred okresným súdom v súvislosti s podanou žalobou žalobcu žalobca nepreukázal zákonný predpoklad pre následné splnenie zákonnej povinnosti žalovaným o vydanie dokladu o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky zariadenia, ak nepreukázal, že splnil technické podmienky na pripojenie zariadenia do distribučnej sústavy. Krajský súd odkazuje aj na prvostupňové rozhodnutie ÚRSO Číslo: 0036/2015/E-ZK zo dňa 19.10.2015, ktoré bolo predmetom odvolacieho konania pred odvolacím orgánom - ÚRSO - Regulačná rada, v ktorom rozhodnutí o zastavení konania a o cenovej regulácii regulovaného subjektu sa na strane 2 odôvodnenia tohto rozhodnutia uvádza, že regulovaný subjekt - spoločnosť PROFIL RAKOVO, spol. s r.o., bola vyzvaná na doplnenie návrhu ceny o doklad o pripojení zariadenia výrobcu elektriny k distribučnej sústave, do ktorej je zariadenie výrobcu pripojené, kompletný protokol o úspešnej funkčnej skúške, k čomu zo strany spoločnosti PROFIL RAKOVO, spol. s r.o. nedošlo.

72. Ak okresný súd z odborných záverov konštatovaných v konaní pred ÚRSO vychádzal a aj vo vyvolanom súdnom spore vykonal dokazovanie k odborným otázkam, keď okrem iného na nariadenom pojednávaní konanom dňa 12.05.2021 k posúdeniu odborných otázok pribral znalca J. J. D., ktorý vypracoval Znalecký posudok číslo: 74/2012, tak jeho postup bol zákonný, výsledkom čoho bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré sa stalo spôsobilým základom pre rozhodnutie o žalobe žalobcu.

73. Krajský súd k odvolacím dôvodom žalobcu a v súhrnnosti k vykonaným dôkazom pred okresným súdom konštatuje, že ak žalobca pri uplatnenom nároku na náhradu škody nepreukázal zákonný predpoklad, a to splnenie technických podmienok na pripojenie zariadenia do distribučnej sústavy, s preukázaním vykonania úspešnej funkčnej skúšky tohto zariadenia, tak následne ani nemohlo dôjsť zo strany žalovaného k porušeniu zákonnej povinnosti v zmysle ust. § 5 ods. 14 (toho času § 5 ods. 7) zákona č. 309/2009 Z.z., a to k zákonnej povinnosti vydať výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky ako doklad potrebný aj k začatému cenovému konaniu v administratívnom konaní pred správny orgánom ÚRSO. Pokiaľ žalobca nepreukázal porušenie povinnosti, a to zákonnej povinnosti žalovaným, tak následne nebol dôvod, aby okresný súd vykonával dokazovanie k ostatným predpokladom uplatnenej škody žalobcom.

74. Okresný súd nekládol dôraz na vyjadrenie riaditeľa sekcie AM k protokolu, ale kládol dôraz na to, či bolo preukázané, že zariadenie žalobcu spĺňalo, resp. nespĺňalo technické podmienky na pripojenie do sústavy, t.j. nebol určujúci protokol o funkčnej skúške, ale (ne)splnenie technických podmienok na pripojenie zariadenia do distribučnej sústavy elektrickej energie. Z tohto dôvodu poukaz žalobcu v odvolaní v odseku 34. nebol právne relevantný s odkazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 373/2015. Z dôvodu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach krajský súd odkazuje na závery rozsudku okresného súdu, viazuce sa k odvolacím dôvodom žalobcu s tým, že okresný súd sa v dostatočnom rozsahu vyjadril aj k Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 373/2015 zo dňa 25.11.2015, keď vecne správne konštatoval súd prvej inštancie, že tento nález Ústavného súdu SR jednoznačne neriešil totožnú situáciu, ktorú prejednával okresný súd v danej sporovej veci. Ak nebola splnená totožnosť veci riešenej v predmetnom náleze Ústavného súdu SR s danou prejednávanou vecou, tak nebolo možné v zmysle odvolacieho dôvodu žalobcu bez ďalšieho vychádzať z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 373/2015 zo dňa 25.11.2015.

75. Okresný súd k odvolacím dôvodom žalobcu, vzťahujúcim sa k rozhodným zákonným ustanoveniam zákona č. 309/2009 Z.z. v riadnom rozsahu vyjadril svoje zdôvodnenia, vo väzbe aj k ust. § 2 ods. 3 písm. c), e) zákona č. 309/2009 Z.z. v spojení s ust. § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike v znení účinnom v rozhodnom čase do 30.06.2011 a aj z tejto zákonnej úpravy na základe vykonaného dokazovania uviedol vecne správne závery, na ktoré krajský súd odkazuje. Znenie ust. § 2 ods. 3 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z. vymedzuje, čo sa rozumie zariadením výrobcu elektriny, t.j. jedno zariadenie alebo skupina zariadení a ak bolo predpokladané u žalobcu zariadenie, ktoré malo obsahovať určený počet fotovoltaických panelov, tak bolo potrebné, aby zariadenie žalobcu s týmto počtom fotovoltaických panelov bolo ako komplex, celok funkčné, aby na základe tohto zariadenia mohla byť daná konštatácia, že zariadenie žalobcu - úpadcu ako výrobcu elektriny ako celok je funkčné, t.j. spĺňa technické podmienky ako celok na pripojenie do sústavy.

76. V podstate žalobca v odvolaní namietal spôsob vyhodnotenia dôkazov okresným súdom. K tomu krajský súd poukazuje na Čl. 15 CSP, podľa ktorého dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva zákon, pričom žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. K spôsobu vykonávaného dokazovania, hodnotenia dôkazov okresným súdom, k odvolaciemu dôvodu žalobcu krajský súd uvádza, že hodnotenie dôkazov súdom je vecou jeho vnútorného presvedčenia z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, ako aj jeho logického myšlienkového postupu. Základné právo na súdnu ochranu, garantované ústavou, neznamená právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom a nemožno ho ani účelovo chápať tak, že jeho naplnením je vyhovieť všetkým návrhom sporovej strany (príkladmo rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. I. ÚS 8/96). Vecná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každej sporovej strane, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logického odôvodnenia rozsudku, čo rozsudok okresného súdu napadnutý odvolaním žalobcu spĺňa.

77. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 26/94). Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces. Krajský súd uvádza, že k takejto situácii v konaní pred okresným súdom nedošlo.

78. Do práva na spravodlivý proces sa premieťa aj zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá síce nie je výslovne upravená v ústavnom poriadku, ale má svoj ústavnoprávny rozmer, lebo vyplýva z princípu nezávislosti súdov a sudcov v zmysle čl. 46 Ústavy SR. Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia, jeho logického myšlienkového postupu. Porušením práva na spravodlivý proces je nesporné aj situácia, ktorá nerešpektuje pravidlá vymedzujúce proces vyhľadávania, vykonávania a hodnotenia dôkazov, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktorá vyšla najavo alebo bola kvalifikovane namietaná, avšak súd ich právne nezhodnotil v celom súhrne posudzovaných skutkových okolností bez toho, aby dostatočným spôsobom odôvodnil ich irelevantnosť. Okresný súd v komplexnosti všetkých dôkazov a skutočností, ktoré vyšli v sporovom konaní najavo, posúdil skutkovo a právne významné okolnosti, tieto právne relevantným spôsobom zhodnotil, a tým nemohlo dôjsť k zásahu do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch v spojení s opravným uznesením potvrdený ako vecne správne rozhodnutie v spojení s odôvodnením k týmto výrokovým častiam sa viažucim za aplikácie ust. § 387 ods. 1, 2 CSP, ktorý rozsudok okresného súdu zodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP.

79. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému voči žalobcovi bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.